Augusts

Augustus

Augustus

atru

amalduliensium

in

Bilana,

OFFICIA PROPRIA SANCTORUM REGNI POLONIÆ.

PARS AUTUMNALIS.

FESTA SEPTEMBRIS.

DIE IV. SEPT.

In festo S. Rosaliæ Virginis. *Semidupl. ad libit. Varsaviæ.*

Omnia ut in Breviario inter Festa particularium locor.

DOM. I. SEPT.

In festo Reliquiarum Diœces. Varm. & Sambien. Dupl.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum præter Lectiones i. ii. iii. Noct. quæ dicuntur ut in festo Reliquiarum Eccl. P. R. S. Dominica proxima post festum S. Matthæi.

DIE XXIV. SEPT.

In festo S. Thyrsi, Palmatii. *& Socior. Mart. Dupl. minus.*

Pro Diœcesi Uladislaviensi, & Pomerania Omnia de Communi plurim. Martyr. præter sequentia Oratio. Deus qui nos concedis.

Lectiones primi Nocturni de Script. occurrente.

In secundo Noct. Lectio iv.

THebææ legionis milites insignes Christiani, ab Episcopo Jerosolymitano baptizati, à Marcellino deinde Pontifice Romano præceptis salutaribus instructi fuerant. Duces duos habebant, unum Thyrsum, alterum Secundum nomine, Primicerium verò Mauritium. Ex quibus secundus apud Victimilium Italiæ castrum martyrio vitam finivit: Mauritius apud Agaunum cum sociis pro Christo gladio occubuit. Thyrsus autem & Bonifacius cum suis plurimis sociis & principibus Trevirim devenerunt, ibique in campo Martio castra fixerunt.

℟. Sancti tui.

Lectio v.

SUb idem tempus Rictiovarus à Maximiano præfectura Trevirorum donatus, eamdem urbem maximo militum agmine stipatus intravit. Qui vocatos ad se inprimis Thebææ legionis Christianos hortatus est, ut & ipsi Romanorum Deos adorare, eorúmque detractores armis subjugare vellent. Cui Dux Thyrsus cùm responderet, se suósque omnes

nes pro Christi amore malle mori, quàm hujusmodi sacrilegio pollui, Rictiovarus diffusis per totum campum militibus omnes præcepit interfici, & corpora eorum feris & avibus devoranda projici.

℟. Verbera carnificum.

Lectio vi.

HAnc cædem cùm Rictiovarus quarto nonas Octobris exercuisset, sequenti die in cives Christianos sæviit. Palmatiúmque proconsulem & patritium civitatis cum undecim viris primariis occidit. Nihilominùs die tertio in plebem sexûs utriusque cædem exercuit, totámque urbem occisis Christianis innumerabilibus implevit. Annus hic fuit à Christi nativitate supra ducentesimum nonagesimus primus.

℟. Tamquam aurum.

In tertio Nocturno Homilia in Evang. Cùm audieritis. *de Communi plurim. MM.*

In Ecclesia Cathedrali fit de S. Thyrso Martyre sine Sociis, sub ritu Duplici, & omnia dicuntur de Communi unius Martyris primo loco præter sequentia. *Oratio.*

OMnipotens sempiterne Deus, qui beatum Thyrsum pro confessione nominis tui fortem in certamine fecisti, & eum per Martyrii palmam sanctis tuis in cœlis sociasti, præsta quæsumus; ut, qui Martyrii sui diem annua devotione recolimus, ipsius intercessione in confessione fidei simus stabiles & in bonis operibus efficaces. Per Dominum.

In tertio Nocturno Homilia in Evang. Nihil est opertum, *ut in Festo S. Callisti Papæ & Mart. die XIV. Octob.*

DIE XXVI. SEPT.

In festo B. Josaphat Archiepiscopi Polac. & Mart. P.R.P.

Duplex. *Oratio.*

OMnipotens sempiterne Deus, qui beatum Josaphat palma martyrii condecorando Ecclesiæ Catholicæ novum apud te intercessorem providisti: quæsumus, ut ejus meritis & auxilio à malis omnibus liberati, tuo nomini studiosius serviamus. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

Reliqua omnia de Communi unius Martyris in secundo ordine.

DIE XXVII. SEPT.

In festo Translationis S. Stanislai Episc. & Mart. P.R.P.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. præter propria, quæ sequuntur.

Ad Vesperas, Capitulum. Hebr. 5.

OMnis Pontifex ex hominibus assumptus pro homini-

minibus constituitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona & sacrificia pro peccatis. *Hymnus.*

GAude mater Polonia,
Prole fœcunda nobili.
Summi Regis magnalia
Laude frequenta vigili.
Cujus benigna gratia;
Stanislai Pontificis
Passionis insignia
Signis fulgent mirificis.
Hic certans pro justitia,
Regis non cedit furiæ:
Stat pro plebis injuria
Christi miles in acie.
Tyranni truculentiam
Qui dum constanter arguit,
Martyrii victoriam
Membratim cæsus meruit.
Novum pandit miraculum
Splendor in sancto cœlicus:
Redintegrat corpusculum
Sparsum cælestis medicus.
Sic Stanislaus Pontifex
Transit ad cœli curiam,
Ut apud Deum opifex
Nobis imploret veniam.
Poscentes ejus merita.
Salutis dona referunt:
Morte præventi subitâ
Ad vitæ portum redeunt.
Cujus ad tactum annuli
Morbi fugantur turgidi:
Ad locum sancti tumuli
Multi curantur languidi.
Surdis auditus redditur,
Claudis gressûs officium:
Mutorum lingua solvitur,
Et fugatur dœmonium.
Ergo felix Cracovia,
Sacro dotata corpore,
Deum, qui fecit omnia
Benedic omni tempore.
Sit Trinitati gloria,
Laus, honor, jubilatio:
De Martyris victoria
Sit nobis exultatio. Amen.

℣. Gloria & honore coronasti eum Domine.
℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ad Magnificat, Antiph.

O beate Stanislae, Præsul plebis Cracoviæ, cujus signa victoriæ latè patent Poloniæ: nam dono Christi gratiæ, pestes curantur variæ. Tua, Martyr egregie, festa colentes hodie, Regi commenda gloriæ.

Oratio.

DEus, pro cujus honore gloriosus Pontifex Stanislaus gladiis impiorum occubuit: præsta quæsumus, ut omnes, qui ejus implorant auxilium, petitionis suæ salutarem consequantur effectum. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ECce enim Stanislaus computatus est inter filios Dei, & inter sanctos sors illius est. Honorificavit eum Pater æternus, qui in cœlis est: centuplum accepit in hac vita, & vitam æternam possidet. Nam qui vivus cæcis viam de-

demonstrabat, mortuus cœcos illuminat: qui vivus unum solum mortuum, magna nostri orbis admiratione, à mortuis excitavit, mortuus plures de sorte mortis sustulit: qui vivus ferro Boleslai cessit, mortuus universos exercitus atque acies integras, piorum regum patronus & adjutor, gentísque suæ amator, fugat. Itaque cùm locus ille, ubi depositus fuit, populi frequentiam, quæ illuc opis causa confugiebat, continere non posset, Lambertus hujus nominis tertius, successor ejus, & Princeps Uladislaus, divinis visionibus admoniti, ossa sancti odorem suavissimum spirantia sanctè ac reverenter in primarium templum Cracoviense, sancti Wenceslai tum dictum, transferunt. Sic suo altari Pontifex, Cathedræ Doctor, templo Episcopus, populo pastor, post decennium restituitur.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

POst centum tandem & septuaginta annos excitat Dominus spiritum Prandotæ Episcopi Cracoviensis, viri sancti, Boleslai item Ducis cum sua conjuge Kinga, fæmina castissima: qui miraculis sancti Episcopi collectis, & fide publica tamquam igni probatis, legatos ad Innocentium quartum Summum Pontificem mittunt, atque ut tantum virum in numerum sanctorum referre velit, diligenter precantur. Fit consultatio Assisii, ubi tum forte erat Summus Pontifex. Inter alios tum unus adversabatur causæ Divi Stanislai Reinholdus Cardinalis Ostiensis, vir primæ auctoritatis. Incidit hic in gravem & lethalem morbum: cui in somnis apparet Divus Stanislaus, indigne illum facere docet, qui Dei resistat voluntati. Excitatur senex, Divo se commendat, convalescit, causam anteà oppugnatam tuetur. Fit summus consensus omnium, Episcopus sanctus inter Martyres refertur.

℟. Desiderium animæ.

Lectio vi.

COntigerat Deo ita ordinante inter ipsam rem sacram, ut mortuus adolescens à matre in illud templum Divi Francisci dictum deduceretur. Pontifex Deum supplex precatur, ut novo miraculo factum suum confirmet: erigit se subito adolescens, fit ingens lætitia omnium. Summus Pontifex pro suggestu gratias Deo agit, Martyrem luculentissima oratione celebrat, diem octavum Idus Maii memoria

ejus

ejus solemnem assignat. Redeunt legati cum ingenti lætitia, annuntiantes, quanta Deus fecit cum Martyre suo. Prandota Episcopus ossa Sancti ex pulvere terræ sublevat, eáque pro more solito in altari condit, Boleslao rege pudico ac Regina pudicissima, cœterísque Episcopis ac Ducibus regni, vicinarúmque provinciarum assistentibus. Et factum est in die illa gaudium magnum, benedixítque Dominus novissimis Stanislai magìs quàm principio ejus.

℟. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno.

Lectio sanctiEvangelii secundùm Joannem.

Lectio vii. *Cap.* 10.

IN illo tempore: Dixit JEsus Pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia S. Basilii Ep.

QUomodo cùm magna dicit: Ego manu mea firmavi terram, ego produxi cœlos solus: quomodo cùm alia dicit, quæ digna sunt dici de Deo, sic dicit: Ego sum pastor bonus. Arcet degeneres, & veritatem sibi ipsi vendicat: Ego sum pastor ille bonus. Disce, quis sit pastor, & quis sit bonus ille. Ipso hoc interpretatur: Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus suis: mercenarius verò, & qui non est pastor, cujus non sunt oves propriæ, illi nihil est curæ, quando lupum venientem videt. Hic quærit Ecclesia: Si Dominus Pastor est, quis sit mercenarius pastor? Num diabolus? Et, si diabolus mercenarius pastor est, quis sit lupus? At lupus diabolus est, bestia immanis, rapax, insidiosa, communis omnium hostis. Habeat itaque propriam appellationem mercenarius pastor.

℟. O venerandam martyris constantiàm! o prædicandam Stanislai Præsulis fidem, qua in testem veritatis Boleslai regis sistendum tribunalibus * Petrum revocavit ab inferis. ℣. Triennem in tumulo, deficientibus à veritate filiis hominum. Petrum.

Lectio viii.

TUnc quidem mercenarios pastores Dominus vocavit, ad eos conversus, qui tunc erant, sunt verò & nunc (quod minimè vellem) qui non, ut prosint ovibus, pastores agunt: quibus propriè mercenariorum appellatio convenit. Tunc principes sacerdotum notabantur, & Pharisæi, & tota secta illa Judaica: illos dixit mercenarios esse pastores, qui non veritatis, sed quæ-

stûs sui gratiâ pascendi potestatem usurpârant: qui vano prætextu precationibus instabant, ut panem comederent viduarum & orphanorum. Mercenarii sunt, qui proprium commodum curant: qui præsentia sectantes, ad futura non aspiciunt, mercenarii sunt, non pastores.

Resp. Pastor cadit in gregis medio; dormit sponsus in sponsæ gremio: mater plorans gaudet in filio. * Quia vivit victor sub gladio.

Vers. Cleri plebísque concio in patris natalitio jubilet cum tripudio pro tanto beneficio. Quia vivit. Gloria. Quia vivit.

Lectio ix.

ET cognosco oves meas, & cognoscunt me meæ, Quid vocat cognoscere? oves meæ, inquit, vocem meam audiunt. Ecce quomodo cognoscatur Deus, ex eo quòd præcepta illius audimus: ex eo quòd illa audientes opere adimplemus. Hæc demùm est cognitio Dei, observantia videlicet præceptorum Dei, non inanis illa curiositas, non essentiæ Dei & supramundanorum investigatio, non rerum invisibilium consideratio. Satis tibi sit, scire pastorem esse bonum, animam suam posuisse pro ovibus. Quantus verò sit Deus, & quæ illius mensura, & qualis essentia; talia sciscitanti sunt periculosa, ei autem, qui rogatur, perplexa: & talium medicina est silentium. Qui verò nostram hanc panegyrim congregavit, nos custodiat indemnes, illæsos, & à lupi rapacitate securos, Ecclesiam hanc immotam, ac magis Martyrum turribus munitam, conservet: omnes furentium hæreticorum insidias, & incursus in tranquillitate ac silentio avertat: nobis verò donet, ut divina oracula discamus & doceamus, subministrata à Spiritu sancto gratia: cui cum Patre & Filio sit gloria & imperium nunc & semper, & in sæcula sæculorum, Amen.

Te Deum laudamus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Martyr Dei Stanislaus gloriosus Pontifex, quem occidit Boleslaus truculentus princeps: pastor bonus & patronus adsit nobis opifex, & virtutum artifex.

Ad Tertiam, Capitulum.

Omnis Pontifex ex hominibus assumptus pro hominibus constituitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona ac sacrificia pro peccatis.

℟. *breve.* Gloria & honore, * Coronasti eum Domine. Gloria & honore. ℣. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Coronasti. Gloria Patri. Gloria & honore.

℣. Posuisti Domine super caput ejus. ℟. Coronam de lapide pretioso.

Ad Sextam, Capitulum.

Qui condolere possit iis, qui ignorant & errant: quoniam & ipse circumdatus est infirmitate; & propterea debet quemadmodum pro populo, ita etiam & pro semetipso offerre pro peccatis.

℟. *breve.* Posuisti Domine * super caput ejus. Posuisti. ℣. Coronam de lapide pretioso. Super. Gloria Patri. Posuisti.

℣. Magna est gloria ejus in salutari tuo. ℟. Gloriam & magnum decorem impones super eum.

Ad Nonam, Capitulum.

Talis enim decebat, ut nobis esset Pontifex, sanctus, innocens, impollutus, segregatus à peccatoribus, & excelsior cœlis factus.

℟. *breve.* Magna est gloria ejus, * In salutari tuo. Magna est.

℣. Gloriam & magnum decorem impones super eum. In salutari tuo. Gloria Patri. Magna est.

℣. Justus ut palma florebit. ℟. Sicut Cedrus Libani multiplicabitur.

In secundis Vesperis Capitulum, & Hymnus ut in primis.

Ad Magnificat, Antiph.

Vir inclyte Stanislae, vita, signis, passione plebem, tuam Pastor bone, fove benedictione, guberna protectione, salva sancta intercessione.

DIE XXVIII SEPT.

In festo S. Wenceslai Mart. P. R. P. Duplex majus. Cracoviæ autem in Ecclesia Cathedrali Duplex i. Classis cum Octava.

In Diœcesi Præmisliensi Duplex ii. Classis sine Octava, alibi per Poloniam Duplex min.

Omnia de Communi unius Martyris præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beati Wenceslai nobilitatem in meliorem mutasti dignitatem, & eum per martyrii palmam ad cœlestem perduxisti gloriam: ejus precibus nos, quæsumus, ab omni adversitate libera, & æternæ beatitudinis concede perfrui gloria. Per Dominum.

Extra Cathedralem Eccl. Cracov. fit Commem S. Stanislai Episc. & Mart.

Antiph. Vir inclyte Stanislae, vita, signis, passione, plebem tuam pastor bone fove

fove benedictione, guberna protectione, salva sanctâ intercessione.

V. Justus ut palma florebit.

R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio. Deus, pro cujus honore *ut supra.*

In primo Nocturno Lectiones, Fratres debitores sumus. *de Communi plurim. Mart. cum* ℞℞. *de uno Mart.*

In secundo Nocturno, extra Cathedr. Eccles. Cracov.

Lectio iv.

WEnceslaus Dux & Martyr Boëmiæ, patre Christiano Borzivoio, Principe Boëmiæ, & matre Drahomira gentili natus, ad educandum aviæ fœminæ sanctæ Ludimilæ à patre traditus, ab ea sic in omni pietate & vitæ integritate institutus est, ut primam virginitatem, quam ex utero matris suæ exportavit, perpetuo conservaret, cujus custodes alias amplissimas virtutes, charitatem, humilitatem, modestiam, verecundiam, & orandi perseverantiam, adjunxerat. Cui eidem aviæ, tanti viri alumnæ, pater ejus moriens, omnem gubernationem regni commisit: cùm Wenceslaus adolescens ad Reipublicæ regimen nondum maturus esset, mater autem impiè & crudeliter cum juniore filio Boleslao viveret, ac infideles ambo more infidelium dominarentur. Offensa ea re Drahomira furere cœpit, ac vitæ Ludmilæ insidiari, quam ad extremum, submissis duobus sicariis magis scelere quàm genere nobilibus, per summum scelus interfecit: ipsa summa rerum cum improbo filio potita est, gravis suis, molesta omnibus, Christianis inimicissima.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

CUjus injustum & potentem dominatum, dum ampliùs Boëmi perferre non possunt, Pragæ Wenceslaum jam adultum juvenem in regem eligunt, illíque habenas imperii committunt. Quod ille pius jejunio, orationibus, cilicio ac aliis piis operibus rexit, quàm imperio, illud planè occinens: Septies in die laudem dixi tibi super judicia justitiæ tuæ. Fuit hic in eo ardor orationis, quòd summa hyeme nonnunquam ex pedibus ejus sanguis effluxerit, ac ex vestigiis ipsius aliqui incaluerint. Aggressus hunc, regnúmque ejus erat Dux curimensis Radislaus, cúmque multa frustrà tentasset, ad extremum ipsum ad singulare certamen provocavit. Suscepit magno animo conditionem magnus Princeps, vita sua suorum salu-

salutem repræsentare volens: verùm Deus ipse, crudelis pugnæ diremptor fuit. Dum enim vir sanctus prælium ingressurus equum conscendit, adversarius ejus animadvertit illi ab Angelo hastam porrigi, se verò ea voce moneri: Ne feri. Qua re perterritus ex equo desiliit, ad pedes Sancti, veniam petens procidit: quem ad parcendum, quàm ad ulciscendum paratiorem invenit.

R. Desiderium.

Lectio vi.

INvidit & genti & Principi eam felicitatem generis humani hostis: impiam matrem, alteram Attaliam, in furias vertit. Hæc filium suum fratris Wenceslai malè germanum stimulat, de regno cogitet, fratrem de medio tollat. Suscipit malum semen improbus ager: in cædem fratris totus effunditur, quem ad funestum convivium vocat. Non recusat justus Abel, nec inscius, nec invitus: Sacramentis se præmunit. Post fraternam & hospitalem natalis filii mensam, proxima nocte ante templum orans cæditur: fit Deo gratissima hostia. Nec diu tamen exultavit scelus in victoria; nam & matrem non ita multùm post in arce Pragensi terra absorpsit vivam, & filius non diu gessit principatum fratris sui sanguine comparatum. Alii per dæmones exagitati, umbram suam timentes sese præcipites in flumen dederunt, submersique sunt. Sanguis quidem justi Abel, qui hora passionis multus fuit effusus, ad Deum sanctè clamans multis & iteratis conatibus non potuit aboleri.

R. Stola jucunditatis.

In Cathedrali autem Cracov.

Lectio iv.

WEnceslaus Dux & martyr Boëmiæ, patre Christiano Borzivoio principe Boëmiæ, & matre Drahomira gentili natus, ad educandum aviæ fœminæ honestissimæ Ludimilæ à patre traditus, ab ea sic in omni pietate & vitæ integritate institutus est, ut eam virginitatem, quam ex utero matris suæ exportavit, perpetuò conservaret, cui custodes, alias amplissimas virtutes, charitatem, humilitatem, modestiam, verecundiam, orandique perseverantiam, adjunxerat.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

EIdem aviæ, tanti viri alumnæ, pater ejus moriens omnem gubernationem regni commiserat: cùm Wenceslaus adolescens ad reipublicæ regimen, propter ætatem, nondum maturus esset; mater autem impiè & crudeli-

ter cum juniore filio Boleslao viveret ac infideles ambo more infidelium dominarentur. R. Desiderium.

Lectio vi.

OFfensa ea re Drahomira furere cœpit, ac vitæ Ludimilæ insidiari. Quam ad extremum, submissis duobus sicariis magis scelere quàm genere nobilibus, per summum scelus interfecit, ipsa summa rerum cum improbo filio potita est, gravis suis, molesta omnibus, Christianis inimicissima.

R. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium. Si quis vult post me venire. *Quæ per totam Octavam, quando Offic. fit de sancto Wenceslao, repetitur.*

Vesperæ secundæ in Cathedrali Ecclesia Cracoviensi dicuntur de S. Wenceslao cum commem. S. Michaelis Archangeli, alibi autem Vesperæ fiunt de Dedicatione S. Michaelis cum commem. S. Wenceslai.

DIE XXIX. SEPT.

In Festo Dedicationis S. Michaelis Archangeli non fit commem. octavæ S. Wenceslai in Laudibus, nec in ii. Vesp.

DIE XXX SEPT.

In Festo S. Hieronymi Conf. & Eccl. Doctoris fit in Laudibus commem. octavæ S. *Wenceslai.*

In ii. Vesp. fit commem. SS. Cosmæ & Damiani MM. octavæ S. Wenceslai, & S. Remigii Episc. & Conf.

FESTA OCTOBRIS.

DIE I. OCT.

In Festo SS. Cosmæ & Damiani MM. Semidupl.

Omnia ut in Breviario die XXVII. Sept. cum IX. Lectione de S. Remigio Ep. & Conf. In laudibus & ii. Vesp. fit commem. octavæ S. Wenceslai, & in laud. etiam S. Remigii.

DIE II. OCTOB.

Quinta die infra octavam S. Wenceslai.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

INjustum & potentem Dominatum Drahomiræ, & Boleslai dum amplius Boëmi perferre non possunt, Pragæ Wenceslaum jam adultum juvenem in Regem eligunt, illíque habenas imperii committunt. Quod ille plus jejunio, orationibus, cilicio, ac aliis piis operibus rexit, quàm imperio, illud planè occinens; septies in die laudem dixi tibi, super judicia justitiæ tuæ.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

TAnto fuit ardore orationis, ut summa hyeme nonnunquam ex pedibus ejus sanguis efflueret, ac ex vestigiis ipsius plures incalescerent.

rent. Aggressus eum regnúmque ipsius Dux Curimensis Radislaus, cùm multa frustra tentasset, ad singulare certamen provocavit. Suscepit magno animo conditionem magnus Princeps, vita sua suorum salutem repræsentare volens: verùm Deus ipse crudelis pugnæ diremptor fuit.

R. Desiderium animæ.

Lectio vi.

DUm enim Vir sanctus prælium ingressurus equum conscendit, adversarius ejus animadvertit, illi ab Angelo hastam porrigi, se verò ea voce moneri: Ne feri. Quâ re perterritus ex equo desiliit, ad pedes sancti veniam petens, procidit, quem ad parcendum, quàm ad ulciscendum paratiorem invenit.

R. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium, ut in ipso die.

DIE III. OCTOBRIS.

Sexta die infra octavam S. Wenceslai.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv

NEque semel tamen, ut dictum est, Wenceslao Angeli vitam Angelicam ducenti testimonium virtutis & sanctitatis reddiderunt, sed jam longè antè adolescenti in aula Ottonis Imperatoris commoranti, qui illum à superbo mundo despectum, cruce aurea divinitus signatum, in conspectu Imperatoris produxerunt. Quare Imperator commotus, & in consessum suum eum recepit, & brachio S. Viti donavit: in cujus honorem ille post amplissimum templum Pragæ extruxit.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

INvidit & genti & Principi eam felicitatem generis humani hostis: impiam Matrem, alteram Athaliam, in furias vertit. Hæc Filium, fratris Wenceslai malè germanum stimulat, de regno cogitet, fratrem de medio tollat. Suscipit malum semen improbus ager: in cædem fratris totus diffunditur, quem ad funestum convivium vocat.

R. Desiderium animæ ejus.

Lectio vi.

NOn recusat justus Abel, nec inscius, nec invitus: Sacramentis se præmunit. Post fraternam & hospitalem mensam, proxima nocte ante templum orans cæditur: fit Deo gratissima hostia. Nec diu tamen exultavit scelus in victoria; nam & matrem non ita multùm pòst in arce Pragensi terra absorpsit vivam, & filius non diu

gessit principatum, fratris sui sanguine comparatum.
℟. Stola Jucunditatis.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. ut in ipso die.

DIE IV. OCTOBRIS.

In festo S. Francisci Seraphici fit commem. octavæ S. Wenceslai in laudibus.

In Vesp. fit à capitulo de die Octava S. Wenceslai cum commem. S. Francisci, & SS. Placidi & Socior. MM.

DIE V. OCTOBRIS.

Octava S. Wenceslai Martyris. Dupl. minus.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

NOn effugerunt justam DEI vindictam socii & administri tanti facinoris. Alii per dæmones exagitati, umbram suam timentes, sese præcipites in flumen dederunt, submersíque sunt: alii verò mente capti fugam inierunt, & nusquam ampliùs comparuerunt: alii autem variis & gravibus morbis percussi, ut hominibus essent exosi, vitam miserabiliter finierunt. Sanguis quidem justi Abel, qui hora passionis multus fuit effusus, ad Deum sanctè clamans, multis & iteratis conatibus non potuit aboleri. ℟. Honest.

Lectio v.

CUm enim à ministris in parietibus & pavimento Ecclesiæ ablutus esset, & penitus detersus, postridie à fidelibus Ecclesiam intrantibus multò magis visus est apparere. Idem sæpiùs ac vehementius magna vi & conatu detersus, magis vivus apparuit: quantóque crebriùs detergebatur, tantò magis parietes cruentati aspiciebantur. Ministri itaque stupentes super hoc miraculo sanguinem deinceps abluere cessaverunt. Sícque sanguis innocenter effusus, in testimonium tanti parricidii, indeletus ibidem permansit.
℟. Desiderium animæ.

Lectio vi.

ET domi quidem hæc subobscùrius ob metum tyranni gerebantur: at, qui habitat in cœlis, non passus est hæc obscura fieri, verùm ad ultimas usque insulas marísque extrema perferri. Regi Daniæ immittit visionem, eum de crudeli cæde Regis sancti facit certiorem: in ejus honorem & memoriam templum amplissimum sibi ædificari jubet, ut quem domestica impietas oppresserat, eum externa pietas illustraret, ornarétque.
℟. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno Homilia in Evang. ut in ipso die.

DIE X. OCTOBRIS.

IN FESTO GRATIARUM.

Actio-

Actionis pro victoria ex Turcis anno 1621. eod. Die obtenta.

Duplex majus.

Ad Vesp. Antiph Cantemus Domino, *cum reliq. de Laudibus. Psalm.* Dixit Dominus *cum reliq. de Dominica, & loco ultimi Psal.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum 2. Cor. 1.

BEnedictus DEus & Pater Domini nostri JEsu Christi, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.

Hymnus.

SUperne regum Rex bone,
Fons pacis & victoriæ,
Deus Pater sperantium,
Ultor superbientium.
Ad jussa cujus turgidæ
Maris procellæ subsident:
Iras leones exuunt,
Sol stat stupens, nec se movens.
Quo fulgurante desuper
Gentes feroces expavent,
Hostes tremunt, mali fremunt,
Boni triumphant gaudio.
Tu Barbaros Osmanicos
Apros fugas è vinea,
Poloniæ Regnum tuæ
A clade dira vindicans.
Ergo tuo Celsissimo
Sit nomini Laus, Gloria,
Qui Trinus ac unus Deus,
Per sæcla vivis omnia, Am.

℣. Sancti per fidem fortes facti sunt in bello.

℟. Castra verterunt exterorum.

Ad Magnificat, Antiph. Benedictus Dominus Deus noster, qui docet manus nostras ad prælium, & digitos nostros ad bellum.

Oratio.

DEus, qui in summis Regni nostri periculis antiqua brachii tui miracula renovasti: suscipe gratiarum actiones exultantium populorum, & quibus tanti gaudii causam præstitisti, perpetuum fructum concede lætitiæ. Per Dominum.

Ad Matutinum, Invitator. Regem qui redimit de interitu vitam, * Venite adoremus. *Psalmus.* Venite exultemus. *Hymnus.* Superne Regum. *ut supra in primis Vesperis.*

In primo Nocturno, Antiph. Fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem.

Psalmus 8.

DOmine Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super cœlos.

Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos * ut destruas inimicum & ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam & stellas, quæ tu fundâsti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, gloria & honore coronâsti eum: * & constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus: * oves & boves universas, insuper & pecora campi.

Volucres cœli & pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in universa terra!

Antiph. Fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem.

Antiph. Dignus es Domine accipere gloriam, honorem & virtutem.

Psalmus 18.

Cœli enarrant gloriam Dei, * & opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, * & nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ, neque sermones, * quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum: * & in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: * & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currendam viam, * à summo cœlo egressio ejus.

Et occursus ejus usque ad summum ejus, * nec est qui se abscondat à calore ejus.

Lex Domini immaculata, convertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi: * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum & lapidem pretiosum multùm: * & dulciora super mel & favum.

Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: * & ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: * & emundabor à delicto maximo.

Et erunt ut complaceant eloquia oris mei: * & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adjutor meus, * & redemptor meus.

Antiph. Dignus es Domine accipere gloriam, honorem, & virtutem.

Antiph. Tua est, Domine, magnificentia, & potentia, & gloria, atque victoria.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitudo ejus; * orbis terrarum, & universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * & super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, & mundo corde, qui non accepit in vano animam suam, * nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino: * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ: Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Antiph. Tua est, Domine, magnificentia, & potentia, & gloria, atque victoria.

℣. Benedic anima mea Domino.

℟. Et omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto ejus.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio i. *Cap.* 15.

ET Nicanor quidem cum summa superbia erectus; cogitaverat commune trophæum statuere de Juda. Machabæus autem semper confidebat cum omni spe auxilium sibi à Deo affuturum: & hortabatur suos, ne formidarent ad adventum nationum, sed in mente haberent adjutoria sibi facta de cœlo, & nunc sperarent ab omnipotente sibi affuturam victoriam. Et allocutus eos de Lege & Prophetis, admonens etiam certamina, quæ fecerant prius, promptiores constituit eos, & ita animis eorum erectis, simul ostendebat Gentium fallaciam, & juramentorum prævaricationem. Singulos autem eorum armavit non clypei & hastæ munitione, sed sermonibus optimis & exhortationibus. Exhortati itaque Judæ sermonibus bonis valde, de quibus extolli pos-

ses

ſet impetus, & animi juvenum confortari, ſtatuerunt dimicare & confligere fortiter, ut virtus de negotiis judicaret.

℟. Facile eſt concludi multos in manu paucorum & non eſt differentia in conſpectu DEI cœli * Liberare in multis & in paucis.

Verſ. Non in multitudine exercitus victoria belli, ſed de cœlo fortitudo eſt. Liberare.

Lectio ii.

Et cùm jam omnes ſperarent judicium futurum, hoſtésque adeſſent, atque exercitus eſſet ordinatus, beſtiæ equitésque opportuno in loco compoſiti, conſiderans Machabæus adventum multitudinis, & apparatum varium armorum, & ferocitatem beſtiarum, extendens manus in cœlum, prodigia facientem Dominum invocavit, qui non ſecundùm armorum potentiam, ſed prout ipſi placet, dat dignis victoriam. Dixit autem invocans hoc modo: Tu Domine, qui miſiſti Angelum tuum ſub Ezechia Rege Juda, & interfeciſti de caſtris Sennacherib centum octoginta quinque millia: & nunc Dominator cœlorum mitte Angelum tuum bonum ante nos in timore & tremore magnitudinis brachii tui, ut metuant qui cum blaſphemia veniunt adverſus ſanctum populum tuum.

℟. Quis ſimilis tui in fortibus Domine, quis ſimilis tui? Magnificus in ſanctitate? * Terribilis atque laudabilis & faciens mirabilia.

Verſ. Dux fuiſti in miſericordia populo, quem redemiſti. Terribilis.

Lectio iii.

Nicanor autem, & qui cum ipſo erant, cum tubis & canticis admovebant. Judas verò, & qui cum eo erant, invocato Deo, per orationes congreſſi ſunt, manu quidem pugnantes, ſed Dominum cordibus orantes, proſtraverunt non minus triginta quinque millia, præſentia Dei magnificè delectati. Cúmque ceſſâſſent, & cum gaudio redirent, cognoverunt Nicanorem ruiſſe cum armis ſuis. Facto itaque clamore & perturbatione excitata, patria voce omnipotentem Dominum benedicebant. Itaque omnes communi conſilio decreverunt, nullo modo diem iſtum abſque celebritate præterire.

℟. Procidebant viginti quatuor ſeniores ante ſedem in throno, & adorabant viventem in ſæcula ſæculorum: * Et mittebant coronas ſuas ante thronum.

Verſ. Dignus es Domine Deus noſter

noster accipere gloriam, honorem, & virtutem. Et mittebant.

Gloria. Et mittebant.

In ii. Nocturno, Antiph.

Adonai Domine, magnus es tu, & præclarus in virtute tua, & quem superare nemo potest.

Psalmus 46.

OMnes gentes plaudite manibus: * jubilate Deo in voce exultationis.

Quoniam Dominus excelsus, terribilis, * Rex magnus super omnem terram.

Subjecit populos nobis: * & gentes sub pedibus nostris.

Elegit nobis hæreditatem suam, * speciem Jacob, quam dilexit.

Ascendit Deus in jubilo: * & Dominus in voce tubæ.

Psallite Deo nostro: psallite: * psallite Regi nostro, psallite.

Quoniam Rex omnis terræ Deus: * psallite sapienter.

Regnabit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham: * quoniam dii fortes terræ, vehementer elevati sunt.

Antiph. Adonai Domine, magnus es tu, & præclarus in virtute tua, & quem superare nemo potest.

Antiph. Non in multitudine exercitus victoria belli, sed de cœlo fortitudo est.

Psalmus 47

MAgnus Dominus, & laudabilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universæ terræ mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur, * cùm suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terræ congregati sunt, * convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis, * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri: * Deus fundavit eam in æternum.

Suscepimus Deus misericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundùm nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, & exultent filiæ Judæ, * propter judicia tua Domine.

Circumdate Sion, & complectimini eam: * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus: * & distribuite domos ejus, ut enarretis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, & in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Antiph. Non in multitudine exercitus victoria belli sed de cœlo fortitudo est.

Antiph. Vir obediens loquetur victoriam, vir impius procaciter obfirmat vultum suum.

Psalmus 71.

DEus judicium tuum regi da: * & justitiam tuam filio regis;

Judicare populum tuum in justitia, * & pauperes tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem populo, * & colles justitiam.

Judicabit pauperes populi, & salvos faciet filios pauperum, * & humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, & ante lunam, * in generatione, & generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus: * & sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia, & abundantia pacis, * donec auferatur luna,

Et dominabitur à mari usque ad mare: * & à flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Æthiopes: * & inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis, & insulæ munera offerent: * Reges Arabum & Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes servient ei.

Quia liberabit pauperem à potente: * & pauperem, cui non erat adjutor.

Parcet pauperi & inopi: * & animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris & iniquitate redimet animas eorum: * & honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, & dabitur ei de auro Arabiæ, & adorabunt de ipso semper: * tota die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis montium, superextolletur super Libanum fructus ejus: * & florebunt de civitate sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sæcula: * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israel: * qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum:

* &

* & replebitur majestate ejus omnis terra: fiat fiat.

Ant ph. Vir obediens loquetur victoriam, vir impius procaciter obfirmat vultum suum

V. Iste Deus meus, & glorificabo eum.

R. Deus patris mei, & exaltabo eum.

Lectio iv.

SIgismundo tertio Rege, Osmannus Turcarum Tyrannus, immensis ex Europa, Asia, Africa contractis copiis, Tartarorum etiam Principe, qui longè majorem justo ducebat exercitum, in belli societatem accito, Reipublicæ Christianæ vastitatem atque excidium minitans, in Poloniam movit. Tanti adventantis hostis fama minimè consternatus Sigismundus, cùm sciret, non in multitudine exercitus victoriam, sed de cœlo esse fortitudinem, ope Divina suppliciter implorata, Dei Genitrice, Regnique Patronis conciliatis, fortiter constantérque bellum súscepit.

R. Tu venis ad me cùm gladio, & clypeo: * Ego autem venio ad te in nomine Domini exercituum.

V. Dabit te Dominus in manu mea, & percutiam te, & auferam caput tuum. Ego autem.

Lectio v.

PRæmissus ad fines Poloniæ non maximo numero exercitus, qui hostem sustineret, dum Sigismundus omnem Regni nobilitatem trahens adveniret. Castra in hostili ditione ad Chocimum posita, ut bellum potiùs inferre, quàm illatum repellere Poloni viderentur. Decies, & quidem comite semper victoria, acie pugnatum, toties à castrorum oppugnatione ingenti cum clade rejectus hostis, toties erupêre nostri feliciter, Turcarum stationes prosperè toties incursavere, ut Dominum exercituum à nobis stare apertissimè pateret.

R. Persequebatur unus mille: * Et duo fugabant decem millia.

V. Nonne ideò quia Deus suus vendidit eos, & Dominus conclusit illos. Et duo fugabant.

Lectio vi.

FRacta tandem tot cladibus inflictis Osmanni contumacia, cùm se frustrà adversus Deum pugnare intellexisset, ad ipsos Poloniæ fines eodem in loco mensem integrum, eóque ampliùs hæsisset inglorius, sexaginta militum millia cæsa desideraret, majorem longè numerum belli incommoda absumpsissent, stratos suorum cadaveribus undique cam-

pos cerneret, ipse jam Sigismundus cum Poloniæ flore majoribus copiis immineret, qui bellum intulerat, pacem expetiit, acceptisque conditionibus sexto idus Octobris prior castra movit, ex appetita armis Polonia nihil omnino præter ignominiam & dedecus reportaturus. Is dies, in tanti beneficii memoriam, ut Deo sacer, festúsque Poloniæ ac solemnis perpetuò imposterum foret, Sigismundus ipse Rex, Regníque Antistes à Gregorio quintodecimo impetravêre: mox Vladislao, qui parenti successerat, & in castris belli tempore fuerat, ut proprio ac peculiari officio ad gratias agendas accommodato horas Canonicas eodem die Polonia persolveret, Urbanus octavus indulsit.

R. Dextra tua Domine magnificata est in fortitudine: * Dextera tua Domine percussit inimicum.

V. In multitudine gloriæ tuæ deposuisti adversarios tuos. Dextera tua.

Gloria Patri. Dextera tua.

In tertio Nocturno,

Antiphona i.

Ædificavit Moyses altare, & vocavit nomen ejus, Dominus exaltatio mea.

Psalm. Cantate *i.* Dominus regnavit. Cantate *ii.* ex tertio *Noct.* de *Communi Virgin.*

Antiphona ii. Dominus conterens bella, * Dominus nomen est illi.

Antiphona iii. Dominum formidabunt adversarii ejus, & super ipsos in cœlis tonabit.

V. Benedic anima mea Domino.

R. Domine Deus meus, magnificatus es vehementer.

Homilia in Evang. Cùm audieritis prælia. *de Communi plurim. Martyrum.*

R. *vii.* Reddidit Dominus justis mercedem laborum suorum, & deduxit eos in via mirabili: * Et fuit illis in velamento diei, & in luce stellarum per noctem.

V. Transtulit eos per mare rubrum, & transvexit eos per aquam nimiam. Et fuit illis.

R. *viii.* Justi tulerunt spolia impiorum, & decantaverunt, Domine, nomen sanctum tuum. * Et victricem manum tuam laudaverunt pariter.

V. Sapientia aperuit os mutorum, & linguas infantium fecit disertas. Et victricem. Gloria Patri. Et victricem.

Ad Laudes & per Horas.

Antiphona.

Cantemus Domino: gloriosè enim magnificatus est, equum

equum & ascensorem dejecit in mare. *Psalm.* Dominus regnavit. *cum reliq. de Dominica.* *Antiph.* Dextera tua Domine, magnificata est in fortitudine: dextera tua percussit inimicum.

Antiph. Arcus fortium superatus est, & infirmi accincti sunt robore.

Antiph. Justi decantaverunt, Domine, nomen sanctum tuum, & victricem manum tuam laudaverunt pariter.

Antiph. Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in DEO JESU meo.

Capitulum 2. Cor. 1.

Benedictus DEus & pater Domini nostri JEsu Christi, Pater misericordiarum, & DEus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.

Hymnus:

REx magne, Rex altissime,
Virtutis è throno tuæ
Æternitatem partiens,
Et regna mundi transferens.

Quàm sunt inaccessæ tui
Profunditates consilii!
Ut est procul cœlum solo,
Arcana sic procul tua.

Thraxen furoris ferrea
Qui virga Divini fuit,
Nunc ipse pœnas acriter
Jussu tuo demens luit.

Sic corda, quando cæteris
Cædem superbè detonant
Cæduntur, & casu suo
DEI timorem prædicant.

Patri DEO sit gloria,
Ejúsque soli Filio
Cum Spiritu, qui perpeti
Mundum regit custodia.
Amen.

V. Non est similis tui in diis Domine.
R. Et non est secundùm opera tua.

Ad Benedictus, Antiph.

Benedicimus Deum cœli, & coram omnibus viventibus confitebimur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam.

Oratio.

DEus, qui in summis Regni nostri periculis antiqua brachii tui miracula renovasti: suscipe gratiarum actiones exultantium populorum; & quibus tanti gaudii causam præstitisti, perpetuum fructum concede lætitiæ. Per Dominum.

Ad Tertiam, Capitulum.

Benedictus Deus. *ut supra.*

R. *br.* Justi decantaverunt, Domine, * Nomen sanctum tuum. Justi V. Victricem manum tuam laudaverunt pariter. Nomen. Gloria. Justi. V. Adorabant sancti viventem in sæcula. R. Et mittebant coronas suas ante thronum Dei.

Ad Sextam.

Capitulum. Sap. 12.

QUam bonus & suavis est,

Domine Spiritus tuus in omnibus! ideóque eos qui exerrant partibus, corripis, & de quibus peccant, admones & alloqueris: ut relictâ malitiâ, credant in te Domine

R. br. Adorabant sancti * Viventem in Sæcula. Adorabant. V. Et mittebant coronas suas ante thronum Dei. Viventem. Gloria. Adorabant. V. Dignus es Domine Deus noster. R. Accipere gloriam, honorem, & Virtutem.

Ad Nonam.

Capitulum Sap. 12. cap.

TU autem Dominator virtutis, cum tranquillitate judicas, & cum magna reverentia disponis nos: subest enim tibi, cùm volueris, posse.

R. br. Dignus es * Domine Deus noster. Dignus. V. Accipere gloriam, honorem, & virtutem. Domine. Gloria, Dignus. V. Ab insurgentibus in me exaltabis me. R. A viro iniquo eripies me.

In secundis Vesperis.

Omnia ut in primis, excepta Antiphona ad Magnificat.

Domine Rex omnipotens, in ditione tua cuncta sunt posita, & non est qui possit resistere tuæ voluntati, si decreveris salvare Israël.

Eadem DIE X. OCTOBRIS. *vel aliâ similiter non impeditâ*

SS. GEREONIS ET SOC. Martyrum.

Dupl. minus.

Pro Archidiœc. Gnesnensi.

Omnia de Communi plurim. Martyrum præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui hunc diem Martyrum tuorum Gereonis & Sociorum ejus passione consecrasti: præsta quæsumus; ut eorum suffragia apud te sentiamus in cœlis, quorum hic solemnia pio amore veneramur in terris. Per Dominum.

DIE XV. OCTOBRIS.

In festo S. Hedwigis Viduæ.

P. R. P. Duplex majus.

Ad Vesp. Antiph. Dum esset Rex. *cum reliquis ut in Communi nec Virg. nec Mart.*

Oratio.

DEus gratiæ dator & gloriæ tuæ nobis propitius signum pietatis aperi, & præsta, ut qui manentem civitatem hìc non habemus, ad futuram, quam quærimus, beatæ Hedvvigis interveniente suffragio perducamur. Per Dominum.

In primo Nocturno. Lectiones, Mulierem fortem quis inveniet. *de Communi nec Virg. nec Martyr.*

In secundo Noct. Lectio iv.

HEdvvigis Bertholdi Marchionis Meraniæ Comitis Tirolensis & Agnetis filia, sanctæ

sanctæ Elisabethæ matertera, duodecimo anno Henrico Longobardo Principi Poloniæ & Boëmiæ in matrimonium data; illud semper honorabile & immaculatum custodivit, nullum jejunium aut diem festum judicans, quem castitatis merito non condivisset. Nihilominus in summa castitate & continentia facta est sicut vitis abundans in lateribus domus suæ, & filii ejus sicut novellæ in circuitu mensæ. Filios enim tres, totidémque filias viro suo protulit. Ex quibus Henricus fortia pro religione Christiana aggressus, & tamquam alter Judas Machabæus, castra Dei contra Tartaros protegens, martyrii palmam promeruit. Filia Gertrudis virgo perpetua permansit. Fructu matrimonio Hedvvigis quæsito, redditisque novalium fructibus, feriari ab opere connubiali incipit: eadem marito persuadet. Fit spiritualis desponsatio in manu Pontificis, vivitur inter sponsos Angelica vita per annos viginti octo, non coram hominibus tantùm, sed etiam coram Deo.

℟. Propter veritatem.

Lectio v.

PArat deinde Hedvvigis sedem futuræ castitati, amplissimum Trebnicense monasterium extruit, filiam Gertrudem priùs illuc præmittit, magnos greges virginum sanctarum colligit, ipsa demum consequitur. In oratione diurna atque nocturna nudis etiam media hieme pedibus assidua, in jejuniis multis per totos quadraginta annos perseveravit, ita ut die Dominico, tertia & quinta Feria piscibus & lactariis tantùm, Sabbato & feria secunda aridis leguminibus, quarto & sexto die aqua & pane solo duntaxat vesceretur. Pedes pauperum, quos tredecim semper ubique secum circumduxit, lavit: ulcera eorum ligavit, captivos redemit, subditos oppressos tutata est. Irata à nemine unquam visa est, contenta ea objurgatione, Deus tibi parcat.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio vi.

NOn caruit diva Hedvvigis miraculorum ac prophetiæ spiritu & gratia; nam & duabus sanctimonialibus visum restituit, & duos recentes suspensos, magna omnium admiratione, ad vitam revocavit. Mortis item mariti sui tempus & rationem longè antè prædixit, & filii eodem modo, cujus cædem eo ipso, quo cæsus est, die in remotissimis partibus cognovit, & ipsa diem sui obitus multò priùs præsensit

& prædixit. Itaque priusquam morbo gravi correpta fuisset, sacram Unctionem accepit. Sanctimoniales se ægram sine permissione superiorum invisentes depulit: nihil sanctum esse docens, quod cum obedientia majorum susceptum non esset. priusquam moreretur, magna hilaritate Sanctos cum splendida luce ad se venientes salutavit. Mortua est die sancti Matthæi hora vespertina, qua jejunia sua pane solo reficere solebat, anno salutis humanæ millesimo ducentesimo quadragesimo tertio. Ac post multis editis miraculis in numerum Sanctorum à Clemente quarto relata est. In cujus Canonizatione mulier cæca visui restituta est.

℟. Fallax gratia.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium. Simile est regnum cœlorum thesauro. *de Communi nec Virginis nec Martyris.*

DIE XVI. OCTOBRIS.
In festo S. Brunonis Episcopi & martyris, Apostoli Prussiæ. Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

MIsericordissime Deus, pro cujus fidei propagatione, sanctus Bruno Episcopus & Martyr, in his terris sanguinem liberaliter effudit, miserere animarum populi tui, easque à culpis ac pœnis liberas in Sanctorum tuorum numerum misericordissimè inferas. Per Dominum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SAnctus Bruno, Apostolus, Episcopus ac Martyr gloriosissimus Prutenorum, qui populi ad mare Balthicum constituti regionem Septentrionalem, rerum ubertate florentem incolunt, ex Germania ortum duxit. Parentibus antiqua nobilitate, & multis opibus claris editus, genus suum virtutis splendore, animarum ad Christum convertendarum zelo, liberali sanguinis ob Catholicæ JEsu Christi fidei propagationem profusione, clarius illustravit.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

PUer ab Ida venerabili matre sua integerrimè educatus Giddoni Philosopho litteris ac scientiis imbuendus commendatus. Ea verò juvenis lectissimus pietate in Deum semper fuit, ut nihil præterquam pietatem beata ipsius anima spiraret, redoleretque. Ludentibus coætaneis, ac otio deditis, Bruno orationis ad Deum fundendæ jugi studio, modestia, sen-

sensuum & linguæ continentia, salutaríque negotiorum piorum occupatione assiduo delectabatur. Adolescens ab Othone Imperatore hujus nominis tertio, in aulam evocatus, paulò pòst ab aulæ molestiis ac periculis prudenti consilio, ad monasticam ac tranquillam sese vitam, Divi Benedicti institutiones complectens, transtulit: ad quam etiam vivendi normam patrem proprium Brunonem annis gravem perduxit. ℟. Desiderium.

Lectio vi.

ZElo animarum JEsu Christo lucrandarum incensus, cùm licentiam prædicandi inter barbaras, ac veri Dei cultus expertes Gentes Evangelii à Romano Pontifice impetravisset, per Tagmonem Archi-Episcopum Magdeburgensem in Episcopum consecratus PrussiæPro vinciam adiit: cujus omnes incolæ, dæmonis fraude obcæcati, necdum ullam Dei Creatoris sui cognitionem tenebant. Quam notitiam, cùm eis sanctus Bruno noviter ac constanter ingereret, Christúmque humani generis vindicem, ac judicem palàm prædicaret, barbarorum in se hominum, diabolo animos impios exstimulante, iras ac odia concitavit, qui cùm sanctum Episcopum in prædicandi munere acerrimè impedirent, non modo minas eorum ac furorem contempsit, sed etiam longè alacriùs Evangelium propalavit. Qua de causa ab impiis idololatris interceptus, cùm ei initio manus sanctæ, ac pedes essent præcisi, demum capite, una cum decem & octo commilitonibus obtruncatur decimo sexto Kalendas Martii, Anno partæ salutis millesimo octavo. ℟. Stola jucunditatis.

DIE XX. OCTOBRIS.

In festo Translationis sancti Adalberti Ep. & Mart.

Dupl. min.

Omnia de Communi unius Martyris præter sequentia.

Ad Magnificat, Antiph.

Magnificet te, Domine, tuo redempta sanguine Christiana lætabunda plebs, annua Adalberti votiva celebrans solemnia: cujus morte pretiosa, devota promit gaudia, ut per ejus suffragia tua impetret beneficia.

Oratio.

TUam nobis indulgentiam, quæsumus Domine, beatus Adalbertus Episcopus & Martyr imploret: ut & delicta nobis clementer ignoscas, & beneficia desiderata concedas. Per Dominum

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ADalbertus Episcopus Pragensis, in Boëmia nobilissimis parentibus Slaunico Libecensi Comite ac Strezyslava natus, Voitechus anteà patrio sermone dictus fuit: ab Episcopo autem Magdeburgensi Adalberto, apud quem deinceps piè ac honestissimè educatus est, alterum nomen accepit. Postquam Dithmaro in Episcopatu Pragensi successit, eum sanctissimè in magna vitæ continentia, pietate, pauperúmque cura gessit. Propter contumacis tamen populi gravia peccata deserere illum coactus, sedem Apostolicam hac de re consulturus in Italiam se contulit.

℞. Honestum fecit.

Lectio v.

PEregrinatione Jerosolymitana, quam instituerat, intermissa, Romæ Leoni Abbati sancti Bonifacii commendatur. Ibi cùm in religiosa vita quinquennium exegisset, à Pragensibus pertæsis orbitatis denuò revocatur Principis ipsius & Archiepiscopi Moguntini nuntiis precibúsque exoratus Pontifex redire Adalbertum ad suos jubet. Recipiunt læti reducem, non diu tamen illi obtemperant: sacras enim ædes invadunt, fontésque, qui ad illas confugerant, per vim ereptos interficiunt. Iterum illos deserit Adalbertus, animóque ad convertendas gentes alias, & ad martyrium destinato, ut benedictionem tamen Sedis Apostolicæ obtineat, Romam revertitur

℞. Desiderium animæ.

Lectio vi.

DEnuò Pragenses & Moguntinus Adalbertum repetunt. Cúmque jussu Pontificis iterum ad illos rediret, tres fratres suos ab eis cæsos esse cognoscit Pragensem ergo viam præclusam sibi, mentésque illorum à se alienatas esse videns, Deo gratiis actis, convertendi gentes, quod Romanus Pontifex probaverat institutum suum prosequitur. Hungariam cum Rege Geiza, ejúsque filio sancto Stephano in fide Christi confirmat: Poloniam, vicinam cognatámque Boëmis suis gentem, salutaribus præceptis copiosiùs instruit. Post triennium autem Radzino fratre in Archiepiscopatum Gnesnensem suffecto, ipse in Prussiam idolis adhuc & dæmonibus servientem proficiscitur. Ibi dum religionem Christianam disseminaret, apud Fishausum sinus Venedici oppidum inter sacrificandum confossus, & in partes dissectus est. Corpus ejus à Boleslao Cha-

bro

bro Principe Poloniæ posteà redemptum, & in Tremesnense monasterium priùs, deinde Gnesnam Metropolim honorificè translatum est.

R. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Siquis venit *de Communi unius Martyris.*

℟. *vii.* O quàm prædicanda & laudanda in sancto Adalberto excellentia cælestis gratiæ radiat, cùm & in ævo sit teneriore, * & in divino sacerdote sancto Martyre, Deo munus acceptabile V. Fit in puero oblatio, sacrificium in præsule, holocaustum in Martyre. Et in divino.

℟. viii. Dei Alme Præsul, & beate Martyr Adalberte, confer opem petentibus, tuis sanctis precibus mala pelle, bona posce: * Præsta pacis incrementum, confer vitæ gaudia.

℣. Ut sub tuo protecti patrocinio, gloriemur in laude Dei perpetuò. Præsta Pacis. Gloria. Præsta.

In ii. Vesp. Ad Magnificat.

Antiph. Per merita sancti Adalberti Christe nos exaudi: atque ejus precibus nobis succurre miseris.

DIE XXI. OCTOBRIS.

In festo SS. Ursulæ & sociarum Virginum & Mart. Duplex.

Omnia de Communi Virginum, præter ea, quæ sequuntur. *Oratio.* Da nobis quæsumus. *ut in Brev.*

In primo Nocturno, Lectiones de Script. occurrente.

In ii. Noct. Lectio iv.

Ursula sanctitate, sapientia & pulchritudine insignis, filia unica Regis Britanniæ Christianissimi fuit. Quam cùm Rex Angliæ gentilis idémque potentissimus, filio suo, missis eo solemnibus nuntiis, uxorem expeteret, ipsa divinitùs præmonita, persuasit patri, ut nuptiis consentiret, ea conditione, ut rex ille, & pater decem primævæ ætatis Virgines, & forma & genere lectissimas perquirerent, & tam sibi, quàm singulis illarum, mille alias virgines honestissimas consociarent, comparatísque ad numerum, ipsarum undecim triremibus inducias triennii sibi darent ad dedicationem virginitatis suæ, ipse quoque Juvenis sacro renovatus lavacro in fide Christi interim institueretur.

℟. Propter veritatem.

Lectio v.

Ex hoc condicto, virginibus, triremibus, viris pro comitatu & sumptibus præter spem celerius comparatis, per triennium belli præludia, multis undíque ad spectaculum confluentibus, ab ipsis celebrata sunt. Tandem cùm Ursula omnes vir-

gines socias suas ad Christum conversas, tam verbis, quàm exemplis ad castitatis propositum erudisset, sub unius diei noctisque spatio, vento prospero ad portum Galliæ Tila, & inde Coloniam delatæ sunt: & ex eo loco Angelica visione instructæ, Basileam applicuerunt, relegatisque ibi triremibus pedestri itinere Romam venientes, magno applausu Cleri & populi exceptæ sunt. R. Dilexisti.

Lectio vi.

UBi cum per aliquot dies perlustratis diversis Sanctorum liminibus, pervigiles in oratione, Deo animas suas commendassent, peractis votis, itinere quo venerant, Coloniam sunt reversæ, ab Hunnis jam undique obsessam. Qui totam illam sanctam multitudinem, cui etiam sponsus Eleutherius se junxerat, immaniter trucidarunt, Coloniam sanguine, & sepultura eorum clariorem reddentes. Post omnes vero candidissimi exercitus Regina, dum Principi Hunnorum in matrimonium consentire nollet, ictu sagittæ transverberata, super nobilem comitum suarum acervum velut cœleste margaritum corruit. R. Afferentur

DIE XXIII. OCTOBRIS.

In festo sancti Joannis à Capistrano Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter ea, quæ sequuntur.

In utrisque Vesperis ad Magnificat, & ad Benedictus, Antiphona.

O Zelator fidei Persecutor Hæreticorum, lumen virtutum, exterminator Turcarum, prædicator egregie, Doctor populorum: Joannes fidelissime Ordinis Minorum, esto nobis præsidium è regno beatorum.

Oratio.

DEus qui Ecclesiam tuam beati Joannis à Capistrano meritis & doctrinis mirabiliter sublimasti, & per eum de perfidis tyrannis in virtute sanctissimi Nominis JEsu, fideles tuos triumphare fecisti; præsta quæsumus, ut de inimicis nostris, ejus intercessione prævalentes in terris, præmiari cum ipso mereamur in cœlis. Qui vivis.

In primo Nocturno, Lectiones de Script. occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joannis Chrysost.

Beati. *ut in Breviario primo loco.*

In tertio Nocturno Homilia in Evang. Nolite timere.

DOMINICA IV. OCTOBR.

Beati Joannis Cantii. Conf. Duplex min.

Lectiones propriæ. Secundi Nocturni cum Oratione.

Lectio

Lectio iv.

JOañes in oppido Kenty Cracoviensis Diœcesis, à quo Cantii cognomen duxit, Stanislao & Anna piis & honestis Parentibus natus, morum suavitate, innocentia, gravitate, ab ipsa infantia spem fecit maximæ virtutis. In Universitate Cracoviensi Philosophiæ ac Theologiæ primùm Auditor, tum per omnes Academiæ gradus ascendendo Professor ac Doctor, sacra, quam annis multis tradidit, doctrina mentes audientium non illustrabat modò, sed & ad omnem pietatem inflammabat, simul docens scilicet, & faciens. Sacerdos factus nihil de litterarum studio remittens, studium auxit Christianæ perfectionis. Utque passim offendi Deum maximè dolebat; sic eum sibi & populo placare, oblato quotidie, non sine multis lacrymis incruento Sacrificio satagebat. Ilcusiensem Parochiam annis aliquot egregiè administravit, sed animarum periculo commotus, posteà dimisit, ac postulante Academia ad pristinum docendi Officium rediit.

Lectio v

QUidquid temporis à studio supererat, partim orationi dabat, in qua cœlestibus quandoque visionibus, & colloquiis dignatus fertur. Christi verò Passione sic afficiebatur, ut in ea contemplanda totas interdum noctes duceret insomnes, ejúsque causa melius recolendæ Hierosolymam peregrinatus sit: ubi & Martyrii desiderio flagrans, Turcis ipsis Christum crucifixum prædicare non dubitavit. Quater etiam ad Apostolorum limina, pedes, atque viaria onustus sarcina Romam venit, tum ut Sedem Apostolicam, cui maximè addictus fuit, honoraret, tum ut sui (sic enim ajebat) purgatorii pœnas exposita illic quotidie peccatorum venia redimeret. Quo in itinere à latronibus olim spoliatus, & num quid haberet prætereà, interrogatus cùm negasset, aureos deinde aliquot suo insutos pallio recordatus, fugientibus hos etiam clamans obtulit latronibus; qui Viri sancti candorem simul & largitatem admirati, etiam ablatos ultrò reddidere. Alienæ famæ ne quis detraheret, descriptis Beati Augustini exemplo in pariete versiculis, se, atque alios perpetuò voluit admonitos. Famelicos de suo etiam obsonio satiabat. Nudos autem non emptis modò, sed detractis quoque sibi vestibus & calceis operiebat, demisso ipse interim usque ad

terram pallio, ne domum nudipes redire videretur.

Lectio vi.

BRevis illi somnus, atque humi, vestis, quæ nuditatem, cibus, qui mortem duntaxat, arceret. Virginalem pudicitiam, velut lilium inter spinas aspero cilicio, flagellis, atque jejuniis custodivit. Quin & per annos ante obitum triginta circiter & quinque ab esu carnium perpetuò abstinuit. Tandem dierum juxtà ac meritorum plenus, cùm vicinæ, quam præsensit, morti se diù diligentérque præparasset: ne qua re ampliùs teneretur, si quid domi supererat, id omne pauperibus distribuit. Tum Ecclesiæ Sacramentis ritè munitus dissolvi jam cupiens, & esse cum Christo, pridiè Nativitatis ejus in Cœlum evolavit. Miraculis ante, & post mortem clarus. Mortuus ad proximam Academiæ Ecclesiam S. Annæ delatus est, ibíque honorificè sepultus. Auctáque indies populi veneratione, ac frequentia, inter primarios Poloniæ, ac Lithuaniæ Patronos religiosissimè colitur.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens, & misericors Deus, ut beati Joannis Confessoris tui exemplô, misericordiam aliis exhibentes, meritis ejus apud te misericordiam consequamur. Per Dominum.

Infra Octavam Lectiones dicuntur, ùt infra Octavam S. Stanislai Kostkæ.

DIE XXIV. OCTOBRIS.

In festo S. Raphaelis Archangeli. Dupl. minus.

Omnia ut in supplemento Breviarii inter festa particularium locorum.

DIE XXVIII. OCTOBRIS.

In festo S. Petri Paschasii, Episc. & Mart. Dupl. min.

Omnia de Communi unius Martyris præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui nos beati Petri Martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas, concede propitius, ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Domin.

In primo Nocturno. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv

PEtrus cognomento Paschasius, Valentiæ, dum sub Maurorum jugo teneretur, Christianis Parentibus natus, liberalibus artibus, sacrísque disciplinis eruditus, inter Canonicos Ecclesiæ Valentiæ adscribitur, mox erogatis in pauperes amplissimis redditibus, ut se totum pietati converteret; Ordinem B. Mariæ de Mercede Redemptionis captivorum ingreditur: in

quo

quo sub ipso sancto Petro Nolasco Magistro adeò exactam vivendi rationem instituit, ut in jejuniis & mortificationibus exemplar omnibus esset.

℞. Honestum fecit.

Lectio v.

DEin sacram Theologiam magno auditorum profectu publicè docuit: quare Jacobus primus Arragoniæ Rex, ejus doctrinæ fama permotus, illum in filii Sancti Archi-Episcopi Toletani, qui & eidem Ordini nomen dederat, præceptorem & directorem, collato ab Urbano IV. Titulo Episcopatus Granatensis, delegit Quo in munere ita se gessit, ut ordinem suum Toleti & alibi mirificè propagaverit, donec defuncto Sanctio ad Gnesnensem Ecclesiam omnibus votis præficitur. In ejus verò regimine, dum ovium sibi creditarum saluti sedulò invigilat, à Mauris captus, in vinculis Granatæ jam septuagenarius detinetur.

℞. Desiderium animæ.

Lectio vi.

VErùm in tanto vitæ discrimine ærumnis, & calamitatibus pressus, summa constantia Catholicam Religionem tueri, fideléque in ergastulis miserè detentos opibus & pecuniis in propriam libertatem pluries paratis juvit; ac pueros & fœminas in animæ discrimen ob ætatis, & sexus imbecillitatem proclives, contempta propria salute redemit. Cúmque inter infideles ipse non prætermitteret Catholicam Religionem propugnare, ac Saracenorum errores doctissimis commentariis confutare, ipsum Granatæ, dum sacra operatur, obtruncari Rex Mahometanus jubet. Martyris sui sanctitatem multis Deus miraculis illustravit: diúque à fidelibus venerationi habitum Clemens X. Pontifex Maximus Ecclesiastici cultus decreto decoravit.

℞. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno Homilia in Evang. Si quis vult. *de Communi unius Martyris.*

FESTA NOVEMBRIS.

Dominica II. Novembr.

IN FESTO PATROCINII B. M. V.

Dupl. ii. Class.

Omnia ut in supplemento Breviarii inter festa particularium locorum. Et fit commem. Dominicæ in utrisque Vesp & Laudibus, cum ix. Lectione de Homilia ejusdem Dominicæ.

DIE XII. NOVEMBRIS.

In festo SS. Benedicti, Joannis, Matthæi, Isacii, atque Christini, quinque fratrum Martyrum.

Dupl. min.

Omnia de Communi plurim. MM. præter sequentia.

Oratio.

SAnctorum nos, quæsumus Domine, Martyrum tuorum Benedicti, Joannis, Matthæi, Isaacii atque Christini gloriosa hodierna die trophæa lætificent, quatenus eorum interventione, ad illam perveniamus hæreditatem, in qua iidem felices Angelorum cœtibus aggregati, tuæ semper Majestati perfruuntur ineffabili claritate. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Noct. Lectio iv.

BEnedictus Joannes, Matthæus, Isaac, & Christinus Fratres Eremitæ Poloni, post Episcopi Adalberti, cujus erant peregrinationis comites necem, à Prussis multis contumeliis divexati, & Prussiæ finibus ejecti in majorem Poloniam redierunt. Et quò expeditiùs humana contemnerent, & cœlestia spectarent, in vastam solitudinem apud Casimiriam se receperunt; ibíque casis, quæ singulos caperent, stramento ædificatis non extraneorum tantùm sed mutuam etiam consuetudinem fugiebant. Mirum Dei viris inerat abstinentiæ studium, cùm aliqui eorum semel duntaxat, alii qui paulò tenuioris erant valetudinis, bis in hebdomada oleribus, & aqua pane nonnunquam adhibito, se reficerent. De qua austeritate victus, toto vitæ suæ tempore, præterquam die sacratissimo Paschæ, quoad vixerunt, nihil remittebant vestibus, quas è setis equorum; sibi confecerant, contenti. Quies non stratis mollioribus accersita, sed si quid dandum fuerat fessis corporibus, humi jacentes lapidem capitibus subjiciebant.

℟. Sancti tui.

Lectio v.

TAnta autem erat sanctitatis eorum fama, ut Boleslaus Chabrus, pius & sanctus, ísque primus Polonorum Rex, præsens eos accederet, eorum orationibus se & regnum suum commendaret, grandíque pecunia oblata, liberaliter & regiè Sanctos donaret. Sed B. Viri post aurum non abeuntes, nec ullam in pecuniæ thesauris reponentes spem, ut qui pro Christi nomine renuntiassent omnibus, è vestigio argentum Regi, ut referat Barnabas unus ex sociis, constituunt. Quod dum fit, ecce grassatores, qui cognoverant munificè à Rege donatos, prima noctis vigilia adsunt: Sanctos Fratres in Dei laudibus opprimunt, extra casas protrahunt, gladios intentant,

tant; ferenda vobis, quamcumque impoſuerimus, fortuna eſt, niſi quidquid ubicúmque locorum argenti reconditum eſt, noſtrum illicò fuerit, minitantur. Quare aut pecuniam ultrò exponite, vel ſi moramini, vitam cum ſanguine profundite, Sancti multis obteſtatonibus Regi eſſe reportatam confirmant: quin etiam tuguriola ut excutiantur, poteſtatem dant.

R. Verbera carnificum.

Lectio vi.

SÆva auri cupiditas, ubi nihil minis extorquet, reliquum ſpei tollendæ pecuniæ in verberibus & ſuppliciis reponit. Deligantur fratres ſancti ad palum, ignibus ad latera admotis exuruntur: deinde circa rotarum vertiginem adſtricti diutiſſimè verberantur: tota nox in crudeliſſima paupertatis Sanctorum & innocentiæ ſupplicia expenditur. Denique cùm omnes jam artes potiendi argenti tentatæ eſſent, nec ſucceſſiſſet, ne quid inauſum de concepta crudelitate relinqueretur, ab iiſdem latronibus, anno ſalutis humanæ milleſimo quinto, pridie Idus Novembris, in Dei laudibus conſtantiſſimè permanentes trucidantur. Boleslaus nece Sanctorum innocenti cognita, eandem gratiam, quam præbuerat vivis, ſervavit & mortuis: qui beatorum Fratrum corpora honorificentiſſima ſepultura Caſimiriæ in majori Polonia condidit. Barnabas ſuperſtes in eremum reverſus vitæ fratrum ſuorum æmulus, aſſiduis orationibus, vigiliis, jejuniiſque addictus, paulò pòſt ſancto fine quievit: & ipſe pii Regis mandato ad fratres ſuos appoſitus, ut quibus in cœleſti patria eſſet conjunctus, in terris eodem tumulo cum eis conditus quieſceret.

R. Tanquam aurum.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Evangelii ſecundùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo tempore: Dixit JEſus diſcipulis ſuis: Attendite à fermento Phariſæorum, quod eſt hypocriſis. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. iv. in Lucæ c. 52.

DE hoc fermento Apoſtolus præcipit: Itaque epulemur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ & nequitiæ, ſed in azymis ſinceritatis & veritatis. Nam ſicut modicum fermentum totam farinæ, cui injicitur, maſſam corrumpit, univerſámque mox conſperſionem ſuo ſapore commaculat; ſic nimirum ſimulatio,

tio, cujus semel animum imbuerit, tota virtutum sinceritate & veritate fraudabit. Est ergo sensus : Attendite, ne æmulemini simulatores, quia veniet profectò tempus, in quo & vestra virtus omnibus, & eorum reveletur hypocrisis.

R. Propter testamentum.

Lectio viii.

VErùm quod sequitur: Quoniam quæ in tenebris dixistis, in lumine dicentur: non solùm in futuro, quando cuncta cordium abscondita proferentur ad lucem, sed & in præsenti tempore potest congruenter accipi: quoniam quæ inter tenebras quondam pressurarum, carcerúmque umbras vel locuti, vel passi sunt Apostoli, nunc clarificata per orbem Ecclesia, lectis eorum actibus publicè prædicantur. Ne terreamini ab his, qui occidunt corpus. Si persecutores Sanctorum, occisis corporibus non habent amplius, quid contra illos agant; ergo supervacua furunt insania, qui mortua Martyrum membra feris avibúsque discerpenda projiciunt, cùm nequaquam omnipotentiæ Dei, quin ea resuscitando vivificet, obsistere possint.

R. Hæc est vera fraternitas, quæ nunquam potuit violari certamine: qui effuso sanguine secuti sunt Dominum : * Contemnentes aulam regiam, pervenerunt ad regna cælestia.

℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucundum habitare fratres in unum. Contemnentes. Gloria. Contemnentes.

Lectio ix.

DUo autem sunt genera persecutorum : unum palàm sævientium, alterum ficte, fraudulentérque blandientium. Contra utrumque nos munire atque instituere volens Salvator, & suprà ab hypocrisi Pharisæorum attendere, & hîc à carnificum cæde præcipit non timere: quia videlicet post mortem nec horum crudelitas, nec illorum valeat simulatio durare. Nónne quinque passeres veneunt dipondio? Si minutissima, inquit, animalia, & quæ quò libet per aëra feruntur volatilia, Deus oblivisci non potest; vos qui ad imaginem facti estis Creatoris, non debetis terreri ab his, qui occidunt corpus: quia qui irrationabilia animalia gubernat, rationabilia curare non desinit.

Te Deum Laudamus.

Si hodie sit dies Sabbati, tunc Vesperæ dicuntur de sequenti festo S. Stanislai Kostkæ cum commem. solius Dominicæ occurrentis.

DIE XIII. NOVEMBRIS.

Si hac die occurrat Dominica aliàs Dominicâ proximè sequente.

S. STANISLAI KOSTKÆ. *Confess. Dupl. i. class. cum octava.*

Omnia de Communi Confess. non Pontificis præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui inter cætera sapientiæ tuæ miracula etiam in tenera ætate maturæ sanctitatis gratiam contulisti: da quæsumus; ut beati Stanislai exemplo, tempus instanter operando redimentes, in æternam ingredi requiem festinemus. Per Dominum.

Et fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

Lectiones primi Nocturni: Justus si morte. *de Communi Conf. non Pontif.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

STanislaus, Senatoria Kostkarum gente ortus in Polonia, quam olim esset militiam secuturus, nomen JEsu prænuntiavit, parituræ matris gremio divinitus inscriptum. Virginitatem adhuc puer ita coluit, ut paterna in mensa siquid minùs pudicè dictum audiisset, præ horrore exanimis corrueret. Ad Viennense in Austria Seminarium studiorum causâ missus non minùs exemplo sodalibus, quàm venerationi fuit. Coactus inde in Lutherani hospitis ædes migrare, ibíque à Paulo fratre ad liberiorem vitam omni etiam asperitatum genere incitatus, domesticum bellum toto biennio constantissimè sustinuit, ad æterna se, non ad caduca natum affirmans. Itaque unicum illi erat rerum cælestium desiderium, perpetua cum Deo consuetudo, cultus Deiparæ adeò tener, ut Matrem suavissimè appellaret.

℣. Honestum fecit.

Lectio v.

QUotidianæ fratris vexationi crebra ipse jejunia, flagella, alióſque insontis corpusculi cruciatus adjiciens, lethalem in morbum incidit. Quo ingravescente, cùm dæmonem horrendi canis specie insilientem signo crucis ter fugasset, sacrum viaticum, quod in hæretica domo decumbens frustrà ab hominibus petebat, ab Angelis accepit. Mox ad pueri JEsu complexum à Beatissima ejus Matre comiter admissus, ac Societati jussus nomen dare, subitò convaluit. Sed cùm aditum ad illam patris timor in Germania præcluderet, peregrini habitu solus, pedes, mendicus fugam arripit, certus non sistere,

stere, nisi voti compos fiat. Iter non uno Dei beneficio prosperum fuit. Nam præter alia, Pauli profugum fratrem jam assequentis equi immisso divinitus torpore constiterunt. Et Stanislaus Angelorum pane iterum Angelico ministerio refectus post duodecies centena passuum millia, tandem Romæ in Societatem JEsu à sancto Francisco Borgia Generali Præposito meruit cooptari.

℟. Amavit eum.

Lectio vi.

TYronis emeriti virtutes in Religiosæ vitæ palæstra splendidiùs eluxêre, charitas præsertim erga Deum, in quem assiduè alienata à sensibus mente rapiebatur. Inde illi facies semper accensa, nonnunquam irradians, perennes lacrymæ, ardor pectoris tantus, ut media quoque hyeme foret ingesta identidem gelida temperandus. Itaque amore veriùs, quàm febri æstuans, die Assumptæ in cœlum Virgini sacro, ad ejus triumphalem pompam propiùs ut optaverat, spectandum, ab ipsa beatarum virginum choro stipatâ vocatus est ex Quirinali domo probationis, anno innocentis vitæ decimo octavo, operum plenior quàm dierum. Multis post obitum miraculis in sua præsertim Polonia enituit; cujus armis contra formidabiles Turcarum exercitus spectabilis è cœlo affuit non semel & civitates alias peste, alias incendio liberavit. Quamobrem Clemens Decimus eum inter primarios totius regni Patronos constituit. Benedictus verò Decimus tertius (quod à Clemente Undecimo jam pridem fuerat decretum) in Sanctorum numerum retulit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi: *de Communi Conf. non Pontif. cum ix. Lectione de Homilia Dominicæ occurrentis, & commem. ejusdem in Laudibus & Vesperis.*

FERIA SECUNDA

infra oct. S. Stanislai Koskæ.

Lectiones primi Nocturni hodie & deinceps per octavam de Script. occurrente.

In secundo Nocturno tres Lectiones S. Joannis Chrysostomi: Beati Stanislai dies, *de Communi Conf. non Pontif. primo loco.*

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vi Cap. 12.

IN illo tempore: Dixit JEsus discipulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris & reliqua.

De Homilia S. Gregorii Papæ.
Hom. 13. in Evang.

SEd veniens Dominus quid vigilantibus servis exhibeat, audiamus. Amen dico vobis, quòd præcinget se, & faciet illos discumbere, & transiens ministrabit illis. Præcinget se, id est, ad retributionem præparat. Et faciet illos discumbere, id est, in æterna requie refoveri; discumbere quippe nostrum, in regno quiescere est. Unde rursus Dominus dicit: Venient & recumbent cum Abraham, Isaac, & Jacob. Transiens autem Dominus ministrat, quia lucis suæ illustratione nos satiat: transire verò dictum est, cùm de judicio ad regnum redit.
℟. Iste est qui.

Lectio viii.

SEd quid si servi in prima vigilia negligentes existunt? prima quippe vigilia, primævæ ætatis custodia est. Sed neque sic desperandum est, & à bono opere cessandum: nam longanimitatis suæ patientiam insinuans Dominus subdit: Et si venerit in secunda vigilia, & si in tertia vigilia venerit, & ita invenerit, beati sunt servi illi. Prima quippe vigilia, primævum tempus est, id est, pueritia: secunda, adolescentia vel juventus, quæ auctoritate sacri eloquii unum sunt, dicente Salomone, Lætare juvenis in adolescentia tua: tertia autem, senectus accipitur. ℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

QUi ergo vigilare in prima vigilia noluit, custodiat vel secundam: ut qui converti à pravitatibus suis in pueritia neglexit, ad vias vitæ saltem in juventute evigilet: & qui in secunda vigilare noluit, tertiæ vigiliæ remedia non amittat; ut qui in juventute ad vias vitæ non vigilat, saltem in senectute resipiscat. Pensate, fratres charissimi, quia conclusit Dei pietas duritiam nostram. Non est jam, quid homo excusationis inveniat. Deus despicitur, & exspectat; contemni se videt, & revocat; injuriam de contemptu suo suscipit, & tamen quandoque revertentibus etiam præmia promittit.
Te Deum laudamus.

FERIA TERTIA
Infra octav. S. Stanislai Kostkæ.
In secundo Nocturno.
De Sermone S. Joannis Chrysostomi. *de S. Philogon. ante med.*

Lectio iv.

AD hanc beatam requiem transiit beatus Stanislaus: quænam igitur oratio par sit viri Laudibus, quem Deus tam felici sorte dignatus est?

Non est ulla. Sed age, dic mihi, num idcircò silebimus? & cujus rei gratiâ convenimus.? An dicemus nos haud posse magnitudinem gestorum oratione consequi? Atqui ob hoc ipsum necesse est dicere, quandoquidem hæc est præcipua laudum illius pars, quòd factis verba æquiparari non possint. Nam quorum benefacta naturam etiam superant mortalem, perspicuum est, quòd horum laudes excedunt linguam humanam. Haud tamen ob id aspernabitur officium nostrum, quod pro viribus præstamus sed suum imitabitur Dominum: siquidem & ille, viduæ duos tantùm obolos dejicienti in gazophylacium non tantùm duorum obolorum mercedem, sed multò amplius reddidit.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

PRoinde quamvis nostræ facultates exiguæ sint, minimíque pretii, attamen, quæ possumus, offerimus. Ea licet non respondeant magnitudini animæ præclari, justique Stanislai, tamen hoc ipsum celsitudinis illius maximum fuerit argumentum, quòd nec pusilla repellat, sed idem faciat, quod solent divites. Siquidem illi, cùm acceperint à tenuibus exigua, quibus non egent, sua vicissim apponunt, remunerantes eos, qui, quod poterant, obtulerint. Itidem & hic, cùm acceperit à nobis laudem verbis peractam, qua nequaquam eget, redonabit nobis per ipsa facta benedictionem, qua semper uti possimus.

℟. Amavit eum.

Lectio vi.

UNde igitur laudationem illius auspicabimur? An à magistratu, quem spiritus illi tradidit gratia? Nam mundani magistratus nequaquam possunt Christianorum demonstrare virtutes, quin potiùs frequenter habent accusationem malitiæ. Quam ob causam? quoniam & sollicitudines amicorum, & circumcursationes, & adulationes aliáque permulta his fœdiora tales magistratus solent conciliare. Cæterùm ubi Deus suo suffragio designârit aliquem, incorruptum suffragium, alienum ab omni suspicione judicium, indubitata fuerit delecti comprobatio, propter ejus, qui delegit, auctoritatem.

℟. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo tempore: Dixit JEsus discipulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ arden-

ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcodi.

Serm. 39. de Verb. Dom.

AUdistis modò Evangelium, quid monuerit nos, cautos nos faciens, & volens esse expeditos & paratos ad exspectandum novissima, ut post novissima, quæ sunt in hoc sæculo metuenda, succedat requies, quæ non habet finem. Beati, qui participes facti fuerint. Erunt autem tunc securi, qui modò non sunt securi; & iterum tunc timebunt, qui modò timere nolunt. Ad hanc exspectationem, & propter hanc spem Christiani facti sumus.

℞. Iste est, qui.

Lectio viii.

NOnne spes nostra non est de hoc sæculo? Non amemus sæculum. Ab amore sæculi hujus vocati sumus, ut aliud sæculum speremus, & diligamus. In hoc abstinere nos debemus ab omnibus illicitis concupiscentiis, hoc est, lumbos accinctos habere debemus, & fervere, & lucere in operibus bonis, hoc est, lucernas ardentes in manibus habere. Dixit enim ipse Dominus discipulis suis alio loco Evangelii: Nemo accendit lucernam, & ponit eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus, qui in domo sunt.

℞. Sint lumbi.

Lectio ix.

ET ut ostenderet unde dicebat, subjecit, & ait: Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant bona facta vestra, & glorificent Patrem vestrum qui in cœlis est. Lumbos nostros accinctos esse voluit, & lucernas ardentes. Quid est, Lumbos accinctos? Declina à malo. Quid est lucere? quid est lucernas ardentes habere? Hoc est, Et fac bonum. Quid est quòd adjunxit, & ait: Et vos similes hominibus exspectantibus Dominum suum, quando revertatur à nuptiis, nisi quod in illo Psalmo sequitur: Inquire pacem, & persequere eam?

Te Deum laudamus.

FERIA QUARTA

Infra octavam S. Stanislai Kostkæ.

In secundo Nocturno.

De Sermone S. Joannis Chrysostomi.

Unde suprà, paulò pòst.

Lectio iv.

QUantum autem sit pietatis argumentum, quòd Deus illum tanto magistratu dignum judicarit, audi. Christus excitatus à morte, quid dicit Petro? Postquam enim illum interrogasset, Petre amas me? isque respondisset,

set, Tu Domine scis quòd amo te; dicit illi: Si diligis me, pasce oves meas. Hoc autem dicebat, non solùm ut nobis certissimè declararet, quantoperè ipsum diligeret Petrus: verùm etiam, ut palàm faceret, quantam haberet benevolentiam erga suas oves. Itaque siquis voluerit illi commendatus esse, curam habeat ovium illius, publicam quærat utilitatem, fratrum suorum saluti prospiciat.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

NUllum enim officium hoc Deo charius est, & ob id alicubi dicit: Simon, Simon, expetivit te Satanas, ut cribraret te tamquam triticum, sed ego rogavi pro te, ne deficiat fides tua. Quid igitur hujus sollicitudinis curæque præmium mihi rependis? eamdem curam, quam nobis impendit, reposcit. Nam & tu, inquit, aliquando conversus confirma fratres tuos. Neque prorsus alia res est, quæ perinde declaret, doceátque quis sit fidelis & amans Christi, quàm si fratrum curam agat, próque illorum salute gerat sollicitudinem.

℟. Amavit eum.

Lectio vi.

HÆc omnes audiant & Monachi, qui montium occupârunt cacumina, quíque modis omnibus seipsos mundo crucifixerunt, quò pro viribus Ecclesiarum præfectos adjuvent, horúmque curas leniant precibus, concordia, charitate; scientes, quòd nisi modis omnibus opitulentur iis, qui tot periculis objiciuntur, per gratiam Dei, tótque negotiorum curas sustinent, quibuscumque possunt rationibus, auxilientur, quamquam procul habitantes, & victus fors ipsis petiisset, & tota in scopulum impegisset Sapientia.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo tempore: dixit JEsus discipulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Unde suprà.

HÆc tria, hoc est, abstinentia à malo, & operatio boni, & spes præmii æterni commemorata sunt in Actibus Apostolorum, ubi scriptum est: Quia docebat eos Paulus de continentia, de justitia, & spe vitæ æternæ. Ad continentiam pertinet, Sint lumbi vestri præcincti. Ad justitiam pertinet,

net, Et lucernæ ardentes. Ad exspectationem Domini pertinet. Quæ est spes vitæ æternæ. Ergo declina à malo, hæc est continentia, hi sunt lumbi accincti. Et fac bonum, hæc est justitia, hæ sunt lucernæ ardentes. Quære pacem & sequere eam: hæc est exspectatio futuri sæculi.

R. Iste est, qui.

Lectio viii.

HAbentes autem ista præcepta & promissa, quid quærimus in terra dies bonos, ubi eos invenire non possumus? Scio enim, quia eos quæritis, quando aut ægrotatis, aut in tribulationibus estis, quæ abundant in hoc sæculo; quoniam quando ætas vergit ad finem, & senex plenus est querelis & nullis gaudiis; inter omnes tribulationes, quibus conteritur genus humanum, non quærunt homines nisi dies bonos, & vitam volunt longam, quam hîc habere non possunt.

R. Sint lumbi.

Lectio ix.

QUid ergo est vita hominis, etiam illa quæ longa dicitur? Audite, non à me, sed mecum simul. Ait enim nobis quidam. Venite filii, audite me, timorem Domini docebo vos. En, quam rem vult docere: & cui rei utilis est timor Domini? Sequitur: quis est homo, qui vult vitam, & diligit dies videre bonos? Respondemus omnes, Nos volumus. Quid sequitur, audiamus: Cohibe linguam tuam à malo, & labia tua ne loquantur dolum. Modò dic, Ego. Eja respondeat mihi aliquis: Ego. Et cùm hoc feceris, securus exspecta vitam & dies bonos: quære pacem, & sequere eam; & tunc bona fronte dices Domino: Feci quod jussisti, redde quod promisisti. Te Deum laudamus.

FERIA QUINTA
Infra octavam S. Stanislai Kostkæ.

In secundo Nocturno.

Tres Lectiones S. Gregorii: Deridetur justi simplicitas. *Ut in Communi Conf. non Pontif. secundo loco.*

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo tempore: Dixit JEsus discipulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia S. Petri Chrysologi. *ex Serm. 24. post init.*

NOvus ordo vigiliarum, novus habitus imperatur, sint lumbi vestri præcincti. Nil de vestitu, nil de calceamentis, nil de ipsius occur-

occursus apparatu servi vigiles admonentur, sed tota in præcingentis lumbis mandatur cura, tota in constringendis lumbis statuitur vis præcepti, addito lucernarum solatio tantùm, sine quo nec noctis aperitur obscuritas, nec venientis diei clarescit aspectus. R. Iste est, qui.

Lectio viii.

CIngulum quidem est propriè indicium servitutis, quod & discursus expeditos reddat, & faciat obsequentes. Sed dixisse suffecerat, Estote præcincti; cur lumbos potissimùm nominat? cur tanta jubentis reverentia lumborum facit magnoperè mentionem? Quæris, quare? quia in lumbis est tota corporis causa; ex lumbis tota carnis negotia suscitantur, in lumbis tota est humani lapsûs, humanæ fragilitatis occasio. Inde venit quod virtutis ignaros reddit, efficit segniores.
R. Sint lumbi.

Lectio ix.

HInc est ergo, quòd principaliter Dominus lumbos nostros astringi jubet balteo castitatis, & totum carnis nostræ pendulum fluidum, resolutum constringi mandat continua zona virtutis; ut carne succincta, ad Domini occursum liber, velox, expeditus nostræ mentis reddatur incessus. Hæc tamen audiens homo scire debes, quia te non retardat ab occursu Dei caro: quia ipsius occursus, officii ipsius est inseparabilis comes, si tu ejus componas sarcinas, si releves onera ejus, si pendula & sinuosa involucra ejus tu providus viator astringas. Te Deum laudamus.

FERIA SEXTA
Infra Octavam S. Stanislai Kostkæ.
In secundo Nocturno.
Ex libro Moralium sancti Gregorii Papæ.
lib. 10. c. 16. in Cap. 12. Job.
Lectio iv.

BEnè justi simplicitas, & lampas esse dicitur, & contempta: lampas, quia interius lucet; & contempta, quia exteriùs non lucet. Intus ardet flamma charitatis, foris nulla gloria resplendet decoris. Lucet ergo, & despicitur, qui flagrans virtutibus, abjectus æstimatur. Sed usquequò lampas ista contemnitur? usquequò despiciabilis habetur? numquid non fulgorem suum nullatenus exerit, & numquam quanta claritate candeat, ostendit? Ostendit planè; nam protinus additur: parata ad tempus statutum. Statutum quippe contemptæ lampadis tempus, est extremi judicii prædesti-

destinatus dies, quo justus quisque, qui nunc despicitur, quanta potestate fulgeat, demonstratur.
R. Honestum fecit.

Lectio v.

TUnc enim cum Deo judices veniunt, qui nunc pro Deo injuste judicantur. Tunc eorum lux tantò latiùs emicat, quantò eos nunc manus persequentium duriùs angustat. Tunc reproborum oculis patescet, quòd cælesti potestate subnixi sunt, quia terrena omnia sponte reliquerunt. Unde electis veritas dicit: Vos, qui secuti estis me, in regeneratione, cùm sederit Filius hominis in sede Majestatis suæ, sedebitis & vos super duodecim sedes, judicantes duodecim tribus Israel. Neque enim plusquam duodecim judices illa interni consessus curia non habebit, sed nimirum duodenariò numero quantitas universitatis exprimitur: quia quisquis stimulò divini amoris excitatus, hîc possessa reliquerit, illic procul dubio culmen judiciariæ potestatis obtinebit.
R. Amavi eum.

Lectio iv.

HInc est enim, quòd de sanctæ Ecclesiæ sponso per Salomonem dicitur: Nobilis in portis vir ejus, quando sederit cum senatoribus terræ. Hinc Isaias ait: Dominus ad judicium veniet cum senioribus populi sui. Hinc eodem seniores Veritas non jam famulos, sed amicos denuntiat, dicens: Non jam dicam vos servos, sed amicos meos. Quos Psalmista intuens, ait: Mihi autem nimis honorati sunt amici tui Deus. Quorum dum celsitudinem cordis aspiceret, mundi gloriam qua calce calcarent, protinus addidit; Nimis confortatus est principatus eorum. Ac ne paucos esse crederemus, quos proficere usque ad summam tantæ perfectionis agnoscimus; illicò adjunxit: Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur. Quot itaque nunc pro amore veritatis sese libenter humiliant, tot nunc in judicio lampades coruscant. R. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo tempore, Dixit JEsus discipulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

De Homil. S. Petri Chrysolog.

Unde suprà.

COnstringenda est ergo caro continentiæ cingulo, ne effusa vitiis, ac toto peccatorum gravata pondere, super-

superпis & cælestibus insistere non possint incessibus. Benè Dominus adjecit, Et lucerne ardentes in manibus vestris : quia semper ad innocentiæ testimonium lucernæ nocturno portantur in tempore : & sicut vitiis amicæ semper sunt tenebræ, ita lucernæ semper inimicæ criminibus : sociæ semper boni operis sunt lucernæ.

℟. Iste est, qui.

Lectio viii.

SEd in manibus Sanctorum ipsa bona opera sunt lucernæ, dicente Domino : Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant vestra bona opera. Et verè portant lucernas suas, verè fomentis operum, verè misericordiæ unguento inflammant lampades suas, qui cùm loco, propositio, fumo, latitant, opere, virtute, dieri/tis coruscant, ac splendent toto orbe terrarum. Et quia exspectationis suæ Dominus satis tristes, satis anxios noverat mores, ne quis superaretur tædio, ne quis lassesceret tarditate, ne quis longæ exspectationis fatigatione succumberet, perseverantibus beatitudinem cælestem, cæleste promittit obsequium.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

ET ne ipsius beatitudinis qualitas haberetur incerta, mox adjecit : Amen dico vobis, quia præcinget se & faciet illos discumbere, & transiens ministrabit eis. Præcinget se Deus, & faciet servos discumbere, & ministrabit eis. En mutatio inaudita rerum, en terribilis correptio dominationis, en pavenda conversio servitutis, quia parumper servus astitit in domini sui exspectatione succinctus, & sustinendi fidem brevi fatigatione portavit ; cui ut talionem redderet, dissimulat se in ipsa divinitate divinitas.

Te Deum Laudamus.

SABBATO INFRA Octavam S. Stanislai Koskæ.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Serm. I. de S. Victore.

Lectio iv.

SAncti Stanialai vita, & gloria specialis, non tam ad gloriam, quàm ad virtutem provocat omnes, qui recto sunt corde. Non recti planè, sed perversi est animi, antè quærere gloriam, quàm exercere virtutem ; & velle coronari, qui legitimè non certaverit. Vanum est vobis, inquit, ante lucem surgere. Ita est : frustrà ad celsitudinem nititur gloriæ, qui priùs non claruit virtute. Frustrà fatuæ virgines sponso obviam surgunt, quarum lampades extinguuntur : & ideò fatuæ,

fatuæ, quia vacuis gloriantur lampadibus, virtutem oleum non habentes.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

VIrtus gradus ad gloriam: virtus mater gloriæ est. Fallax gloria, & vana est pulchritudo, quam illa non parturivit. Sola est, cui gloria jure debetur, & securè impenditur. Sancto Stanislao nec virtus, nec gloria deest: sed quemadmodum ambæ tres, & quo ordine in homine processerunt, id operæ pretium intueri. Habemus enim, dilectissimi, in vita Stanislai & quod dignè miremur, & quod salubriter imitemur. Tutiùs sanè æmulanda solidiora, quàm sublimiora, & quæ magis virtutem redoleant, gloriam minùs. Studeamus proinde moribus conformari, cui in mirabilibus similari, etsi volumus, non valemus.

℟. Amavit eum.

Lectio vi.

ÆMulemur in viro sobrium victum, devotum affectum; æmulemur mansuetudinem spiritûs, castimoniam corporis, oris custodiam, animi puritatem, ponere frænum iræ, & modum linguæ, dormire parciùs, orare frequentiùs, commonere nosmetipsos psalmis, hymnis, & canticis spiritualibus, diebus jungere noctes, & divinis laudibus occupare; æmulemur charismata meliora. Æmulemur, inquam, quòd extitit liberalis in pauperes, patiens ad peccantes, benignus ad omnes. Hoc enim melius. In his forma est, cui imprimamur: in miraculis gloria, à qua reprimamur. Illa lætificent, ista ædificent: moveant illa, ista promoveant.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo tempore: Dixit JEsus discipulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

De Homilia S. Petri Chrysologi.

Unde suprà.

DIscumbenti homini Deus adstat, & adstat in cælestibus: epulanti servo servit Dominus, & servit accinctus: pueris suis, ministris suis ministerium facit Christus, & facit in Patris jam gloria constitutus. Homo calumniaris: est adhuc quòd detulerit Patri, qui tibi in terra lavando pedes extremum repræsentavit obsequium, & repromittit in cælestibus novissimam servitutem. Ille tibi in cælestibus parat convi-

vium, se ministro; & tu illi in terra non desinis continuas ingerere & generare blasphemias.

℟. Iste est, qui.

Lectio viii.

FAciet & ille transitus suos, quia transiens ministrabit illis; de dominatione ad fidelium suorum pia transiet & migrabit obsequia; ad te de misericordi Patre severissimùm transibit in judicem. Confitentibus, exspectantibus ministrabit epulas; ministrabit & tibi, sed dignam de tua negatione sententiam. Si in secunda & tertia vigilia venerit. Vigilias mundus plures, tres tantùm vigilias novit exspectatio Trinitatis. Quare tamen à secunda cœpit, & tacuit primam? Quia prima jam vigilia in ortu Dominicæ nativitatis excesserat.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

PRobant hoc Pastores, qui dum supra gregem suum vigilant, gregis ipsum pastorem in præsepio invenire, videre, tenere merentur, & auctorem. Sed quæ sit secunda & tertia vigilia requiramus. Sicut utique prima vigilia est sui ortus in carne, ita secunda est vigilia, qua nostra redit & resuscitatur in carne. Denique ut ad resurgentem veniat, annus excitatur & evigilat mundus. Tertia vigilia est illa, qua exspectatio tota novissimo venientis finitur adventu: ut sicut ille resurrexit nobis, ita nos illi jam perpetuam resurgamus ad vitam.

Te Deum laudamus.

Dominica secunda.

à DIE XIII. NOVEMBRIS.

IN DIE OCTAVA S. Stanislai Kostkæ.

In secundo Nocturno.

De Sermone S. Bernardi Abbatis.

Serm. 2. de S. Victore.

Lectio iv.

GAudete in Domino, dilectissimi, qui inter continua suæ pietatis beneficia indulsit hominem mundo, cujus multi salvarentur exemplo. Iterum dico gaudete, quòd factus de medio appropiavit Deo, ut multò plures ejus intercessione salventur. In terris visus est, ut esset exemplo: in cœlum levatus est, ut sit patrocinio. Hîc informat ad vitam, illic invitat ad gloriam. Factus est mediator ad regnum, qui fuit incitator ad opus. Bonus mediator, qui sibi jam postulans nihil, totum in nos transferre desiderat, & supplicantis affectum, & supplicationis fructum. Quid enim quærat sibi, qui nullius eget?

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

HÆc dies gloriosæ migrationis ejus; dies lætitiæ cordis ejus: exultemus, & lætemur in ea. Introivit in potentias Domini, gaudeamus: quia nunc potentior est ad salvandum. Hodie Stanislaus posito corpore tantò alacrior, quantò expeditior penetravit in sancta, similis factus in gloria Sanctorum. Hodie despecto mundo; & mundi principe triumphato, supra mundum victor ascendit, accipiens de manu Domini coronam victoriæ. Ascendit autem cum immensa suppellectili meritorum, clarus triumphis, miraculis gloriosus. Sedet veteranus miles, debita jam suavitate & securitate quietus: securus quidem sibi, sed nostris sollicitus. O venerandam ipsis Angelis sanctitatem, quam pari studio, etsi dispari voluntate, & mali fugitant, & frequentant boni. Nec facile dixerim, quid virum astruat sanctiorem, horum favor, aut pavor illorum.

℟. Amavit eum.

Lectio vi.

O Miles emeritæ, qui Christianæ militiæ duris laboribus Angelicæ felicitatis requiem commutasti: respice ad imbelles & imbecilles commilitones tuos, qui inter hostiles gladios, & spiritales nequitias tuis laudibus occupamur. Quàm pium, quàm dulce, quàm suave, ô Stanislae in hoc loco afflictionis, & in hoc corpore mortis te canere, te colere, te precari Nomen tuum, & memoriale tuum, favus distillans in labiis captivorum; mel & lac sub lingua eorum, qui tui memoria delectantur. Eja ergo fortis Athleta, dulcis patrone, advocate fidelis, exurge in adjutorium nobis; ut & nos de nostra ereptione gaudeamus, & tu de plene victoria glorieris.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 12.

IN illo tempore: dixit JEsus discipulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia sancti Fulgentii Episcopi.

Ex Serm. de Confess.

SI istum Domini sermonem secundùm litteram velimus accipere, nihil in eo commodi spiritalis possumus invenire. Quid enim proficit ad animæ salutem, si aliquis corporaliter aut lumbos præcingat, aut lucernam accendat? In lumbis itaque concupiscentia carnalis osten-

stenditur, in lucernis verò fides & charitas Christiana monstratur. Jubens igitur Dominus lumbos nostros præcingi, concupiscentias carnis sine dubio præcipit refrænari. Imperans autem ut lucernas ardentes habeamus, hoc utique jubet, ut & lumine veræ fidei splendeamus, & sanctæ charitatis operibus ferveamus.

℟. Iste est, qui.

Lectio viii.

ISta, quæ de Evangelio proposuimus, cum propheticis sermonibus conferamus. Utrumque enim Testamentum Deus instituit, unus Dominus dedit: etsi sunt utriusque Testamenti diversa pro temporibus sacramenta, concordat tamen in utroque salutis humanæ sententia, qua præcipitur, ut non peccemus, & jubetur, ut bonis operibus insistamus. Per Isaiam Dominus omnes his admonet verbis: Auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis, quiescite perversè agere, discite benefacere. Quid est enim, sint lumbi vestri præcincti, nisi, quiescite agere perversè? Quid est, sint lucernæ ardentes, nisi, discite benefacere?

℟. Sint lumbi.

Lectio nona legitur de Homilia Dominicæ occurrentis, cujus etiam fit commemoratio in utrisque Vesperis, & Laudibus.

DIE XV. NOVEMBRIS.

B. Josaphat Archiepisc. Plocensis, & Martyris.

Dupl. min.

Omnia præter Orationem de Communi unius Martyris.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui beatum Josaphat palma martyrii condecorando, Ecclesiæ Catholicæ novum apud te intercessorem providisti: quæsumus; ut ejus meritis & auxilio à malis omnibus liberati tuo nomini studiosiùs serviamus. Per Dominum

In primo Nocturno, Lectiones de Script. occurrente.

Lectiones secundi Nocturni: Principes persecuti sunt. *de Communi unius Martyris.*

In tertio Nocturno Homilia in Evang. Si quis vult: *de eodem Communi.*

DIE XVII. NOVEMBRIS.

Beatæ Salomeæ Virg.

Dupl. min.

Omnia de Communi unius Virginis. Oratio. Exaudi.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

Lectiones ii. & iii. Nocturni de eodem Communi primo loco.

DIE XIX. NOVEMBRIS.

S. Elisabeth Viduæ.

Dupl. min.

Omnia ut habentur in Breviario.

DIE

DIE XXX. NOVEMBRIS.
In festo S. Andreæ Apostoli, Patroni DiœcesisVarmien.
Duplex primæ Classis cum Octava.

In primo Nocturno, Lectiones de Epistola B. Pauli ad Romanos, ut in Breviario cum suis Responsoriis.

In secundo Noctur. Lect. iv. ut in Brev. usque ad verba: Post Patras Achaiæ profectus, *exclusivè.*

Lectio v.

Ex Actis Ecclesiarum Achaiæ.

PAssionem sancti Andreæ Apostoli, quam oculis nostris vidimus, omnes Presbyteri & Diacones Ecclesiarum Achaiæ scribimus. Universis Ecclesiis, quæ sunt in Oriente & Occidente, & Meridiano, & Septentrione in Christi nomine constitutis, Pax vobis, & universis, qui credunt in unum Deum, in Trinitate perfectum. Cùm Pro-Consul Ægeas Patras civitatem ingressus esset, cœpit compellere credentes Christo ad sacrificia idolorum Huic occurrens sanctus Andreas, oportebat, ait, ut & tu, qui Judex esse hominum comprobaris, judicem tuum, qui est in cœlo, cognosceres, & agnitum coleres, & colendo eum, qui verus Deus est, ab his, qui veri dii non sunt, animum revocares. R. O bona crux.

Lectio vi.

QUo audito Ægeas dixit: Tu es Andreas, qui destruis templa deorum, & suades hominibus superstitiosam illam sectam, quam nuper detectamRomaniPrincipes exterminari jusserunt? Andreas respondit: Romani Principes nondum cognoverunt hoc, quod pro salute hominum veniens Filius Dei docuerit idola non solùm deos non esse, sed esse dæmonia inimica humano generi. Ægeas iratus: ista superstitiosa, & vana verba JEsus vester dum prædicaret, Judæi illum crucis patibulo affixerunt. Andreas contrà: O si velles scire mysterium crucis, quàm rationabili charitate author humani generis, pro restauratione nostra hoc crucis patibulum non invitus, sed sponte suscepit, secus sentires. R. Expandi manus meas.

In tertio Nocturno.

Lectiones ut in Breviario.

Officium secundum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ÆGeas furens jussit Andream in carcerem retrudi: unde populus eum facile liberasset, nisi ipse obstitisset, vehementiùs rogans ne se ad optatissimam mar-

tyrii coronam properantem impedirent. Mane facto Ægeas Apostolum ad se adduci præcepit, perseverantémque in sententia flagellis cædi, & cruci affigi mandavit, ita, ut ligatis pedibus ac manibus quasi in equuleo tenderetur: ne clavis affixus citò deficeret, sed potiùs longo cruciatu conficeretur. ℟. Homo Dei.

Lectio v.

CUm pervenisset ad locum Andreas, ubi crux parata erat, videns eam à longè, exclamavit voce magna, dicens: Salve crux, quæ in corpore Christi dedicata es, & ex membrorum ejus margaritis ornata. Antequam te ascenderet Dominus, timorem terrenum habuisti: modo verò amorem cœlestem obtinens, quanta in te gaudia habes, quanta munera præparata? Securus ergo & gaudens venio ad te, ita ut & tu exultans suscipias me discipulum ejus, qui pependit in te, quia amator semper tuus fui, & desideravi amplecti te. R. O bona crux.

Lectio vi.

O Bona crux, quæ decorem & pulchritudinem de membris Domini suscepisti, diu desiderata, solicitè amata, sine intermissione quæsita, & aliquando jam concupiscenti animo præparata, accipe me ab hominibus, & redde me Magistro meo, ut per te me recipiat, qui per te redemit me. Et hæc dicens expoliavit se, & vestimenta sua tradidit carnificibus. Qui accedentes levaverunt eum in crucem, & extendentes funibus totum corpus ejus (sicut ejus jussum fuerat) suspenderunt. R. Expandi manus meas.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 4. c.

IN illo tempore: Ambulans JEsus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simonem, qui vocatur Petrus, & Andream fratrem ejus, mittentes rete in mare. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Ex Homilia 14. in c. 4. Matth.

PErpende & fidem, & obedientiam vocatorum, & cognosces, quàm dulcis sit piscatio: siquidem in medio ipsius operis constituti cùm illum audissent jubentem, nihil distulerunt, nihil omnino cunctati sunt. Non dixerunt: Revertemur domum, loquemur propinquis, sed cuncta illico relinquentes fecerunt, quod Helisæus quoque sub Helia legitur implevisse. Talem quippe à nobis obedientiam Christus efflagitat, ut neque punctum temporis differamus, etiamsi nos

nos aliquid necessarium urgere videatur.
R. Oravit sanctus Andreas.

Lectio viii.

PRopter quod & alium quemdam accedentem se, & rogantem, ut ad sepeliendum patrem rediret, ne id quidem facere permisit, ostendens, quia Christus sit etiam cunctis necessitatibus præferendus. Sed dicas forsan, maxima fuisse promissa. Et hoc est, propter quod illos maximè admiror. Quia enim nondum signum aliquod factum fuisse viderunt, tam firmiter tamen promissionis magnitudinem crediderunt, ut etiam Christum sequi rebus omnibus anteferrent, & illis quippe ipsis, quibus capti sunt, verbis facilè crediderunt, alios quoque per eadem à se capiendos. R. Videns crucem.

Lectio ix.

PEtro igitur & Andreæ hoc promisit, Jacobo verò & Joanni nihil tale pollicitus est. Siquidem obedientia præcedentium, his quoque ad credendum iter paravit. Vide autem, quàm etiam diligenter inopiam eorum Evangelista signaverit: Invenit, inquit, reficientes retia sua. Tanta erat egestatis magnitudo, ut vetera contexerent, quia emere nova nequibant. Nec sanè parva hæc sunt documenta virtutis, facilè omnem tolerare pauperiem, de justis laboribus vivere, mutua sibi charitate connecti, secum habere inopem patrem, atque in ejus obsequio laborare.
Te Deum laudamus.

OFFICIUM TERTIUM.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SAncto itaque Andrea per biduum in cruce pendente, Christúmque liberè prædicante, omnis populus cum clamore ad domum Ægeæ vadit clamitans, virum sanctum, pudicum, ornatum moribus, doctorem bonum, pium, modestum, rationabilem, hoc minimè debere pati, sed debere deponi de cruce, quia jam secunda die in cruce positus veritatem prædicare non cessaret.
R. Homo Dei.

Lectio v.

TUnc Ægeas pavescens populum, ad crucem accessit volens ex ea Apostolum deponere. Cui Andreas: Quid tu, inquit, Ægea ad nos venisti? Si vis credere Christo, sicut promisi, aperietur tibi via indulgentiæ; si autem idcirco huc accessisti, ut me solvas, ego penitus ab hac cruce vivus deponi non potero; jam enim Regem meum

meum video, jam adoro, jam conspectui ejus assisto. Mittentes attamen ad crucem carnifices manus non potuerunt attingere; stupebant enim brachia eorum, quicunque ea extendissent ad solvendum Apostolum.

R. O bona crux.

Lectio vi.

CONvertens igitur se ad Dominum Apostolus orabat: Suscipe me Christe, Magister meus, quem dilexi, quem cognovi, quem confiteor, quem adoro, quem cernere desidero, quo sum, quod sum. Suscipe Domine JEsu Christe spiritum meum in pace, quia tempus adest, ut veniam ad te, desiderans videre te. Et cùm hoc dixisset, videntibus cunctis splendor nimius circumdedit eum, ut eum oculi humani, præ claritate, aspicere non valerent. Cúmque dimidia hora splendor remansisset, jam jamque evanesceret, sanctus Andreas, unà cum lumine pergens ad Dominum, beatum emisit spiritum.

R. Expandi manus meas.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 4. c.

IN illo tempore: Ambulans JEsus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simonem, qui vocatur Petrus, & Andream fratrem ejus, mittentes rete in mare. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Ex Serm. 2. de S. Andrea paulò post initium.

AUdisti certè, cùm pervenisset beatus Andreas ad locum, ubi crux parata erat, quomodo confortatus sit in Domino, & per Spiritum, quem unâ cum cæteris Apostolis in igneis linguis acceperat, verba certè ignea loqueretur. Videns ergo paratam eminus crucem, nequaquam facies ejus expalluit, non stetêre comæ, aut vox faucibus hæsit, non contremuit corpus, non recessit, ùt assolet, intellectus, ex abundantia cordis os locutum est, & charitas, quæ fervebat in corde, quasi scintillas quasdam ardentissimas emittebat in voce.

R. Oravit sanctus Andreas.

Lectio viii.

QUid enim beatus Andreas, cùm sibi paratam, ùt dixi, crucem eminus cerneret, loquebatur? O crux, inquit, diu desiderata, securus, & gaudens venio ad te, ita ut & tu exultans suscipias me discipulum ejus, qui pependit in te, quia amator tuus semper fui, & desideravi amplecti te. Obsecro fratres, homo est, qui loquitur hæc, an non est homo sed Angelus, aut nova aliqua crea-

creatura? Homo planè similis nobis passibilis. Nam passibilem passio ipsa testatur, qua appropinquante lætabundus exultat.

R. Videns crucem.

Lectio ix.

UNde ergo in homine nova hæc exultatio? unde in tanta fragilitate tanta constantia? Absit, ut à seipso tantam ei credamus virtutem. Donum perfectum est à Patre luminum, ab eo utique, qui fecit mirabilia magna solus. Planè spiritus erat dilectissimi, qui adjuvabat infirmitatem, per quem diffundebatur in corde ipsius fortis charitas ùt mors, imò & fortior morte. Cujus ô si & nos participes inveniamur! Ecce enim molestus est nobis pœnitentiæ labor, corporis afflictio gravis, abstinentia onerosa, in vigiliis dormit anima nostra præ tædio, non ob aliud sanè, quàm propter inopiam spiritûs: ipse enim si adesset, adjuvaret infirmitatem nostram. Quæramus igitur hunc spiritum fratres, imò, ut, quem habemus, abundantiùs habeamus. Quicunque enim spiritum Christi non habet, hic non est ejus.

Te Deum laudamus.

OFFICIA PROPRIA
SS. PATRONORUM
REGNI SUECIAE.

MENSE SEPTEMBRI.

Dominica proxima post festum S Matthæi celebratur festum Reliquiarum in Ecclesia Upsalensi.

Omnia dicuntur ut in Communi plurimorũ Martyrum, præter ea quæ hic assignantur.

Oratio.

PRopitiare, quæsumus Domine, famulis tuis per merita gloriosæ Virginis Mariæ, & beatorum Martyrum Laurentii, Erici, & omnium Sanctorum tuorum, quorum Reliquiæ in hac continentur Ecclesia, ut eorum pia intercessione ab omnibus semper protegamur adversis. Per Dominum.

Deinde fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. 5. b

PEr manus autẽ Apostolorum fiebant signa, & prodigia multa in plebe. Et erant unanimiter omnes in porticu Salomonis. Cæterorum autem nemo audebat se conjungere illis, sed magnificabat

eos populus. Magis autem augebatur credentium in Domino multitudo virorum, ac mulierum ita ut in plateas ejicerent infirmos, & ponerent in lectulis, & grabatis, ut, veniente Petro, saltem umbra illius obumbraret quemquam illorum, & liberarentur ab infirmitatibus suis. Concurrebat autem & multitudo vicinarum civitatum Jerusalem, afferentes ægros, & vexatos à spiritibus immundis, qui curabantur omnes.

R. Absterget Deus.

Lectio ii. Cap. 19. b

INtrogressus Paulus synagogam, cum fiducia loquebatur per tres menses disputans, & suadens de regno Dei. Cùm autem quidam indurarentur, & non crederent, maledicentes viam Domini coram multitudine, discedens ab eis, segregavit discipulos, quotidie disputans in schola tyranni cujusdam. Hoc autem factum est per biennium, ita ut omnes, qui habitabant in Asia, audirent verbum Domini, Judæi atque Gentiles. Virtutésque non quaslibet faciebat Deus per manum Pauli: ita ut etiam super languidos deferrentur à corpore ejus sudaria, & semicinctia, & recedebant ab eis languores & spiritus nequam egrediebantur.

R. Viri sancti.

Lectio iii.

TEntaverunt autem quidam & de circumeuntibus Judæis exorcistis, invocare super eos, qui habebant spiritus malos, nomen Domini JEsu, dicentes: Adjuro vos per JEsum, quem Paulus prædicat. Erant autem quidam Judæi Scevæ principis sacerdotum septem filii, qui hoc faciebant. Respondens autem spiritus nequam, dixit eis: JEsum novi, & Paulum scio: vos autem qui estis? Et insiliens in eos homo, in quo erat dæmonium pessimum, & dominatus amborum invaluit contra eos, ita ut nudi & vulnerati effugerent de domo illa. Hoc autem notum factum est omnibus Judæis, atque Gentilibus, qui habitabant Ephesi: & cecidit timor super omnes illos, & magnificabatur nomen Domini JEsu. Multíque credentium veniebant confitentes, & annuntiantes actus suos. ℟. Tradiderunt.

In secundo Nocturno.

De Sermone S Gregorii Papæ.

Homilia 32. in Evangelia.

Lectio iv.

AD sanctorum Martyrum corpora consistimus, fratres mei. Numquid isti carnem suam in mortem darent, nisi eis certissimè constitisset esse vitam, pro qua mori debuissent? Et ecce, qui ita credi-

crediderunt, miraculis coru scant. Ad extincta namque eorum corpora viventes ægri veniunt, & sanantur; perjuri veniunt, & dæmonio vexantur: dæmoniaci veniunt, & liberantur. Quomodo ergo vivunt illic ubi vivunt, si in tot miraculis vivunt hìc, ubi mortui sunt?

Lectio v.

QUod videri potest, meliùs dicitur sciri quàm credi. Venturam ergo vitam nos Dominus voluit magis scire quàm credere: qui eos quos invisibiliter recepit, apud se vivere nobis etiam visibiliter ostendit. Hos ergo, fratres charissimi, in causa vestri examinis, quam cum districto judice habetis, patronos facite: hos in die tanti terroris illius defensores adhibete. Certè si apud quemdam magnum judicem causa quælibet vestra esset die crastina ventilanda, totus hodiernus dies in cogitatione duceretur: patronum vestra fraternitas quæreret, magnísque precibus ageret, ut apud tantum judicem sibi defensor veniret.

℟. Verbera carnificum.

Lectio vi.

ECce districtus Judex venturus est: tanti illius Angelorum, Archangelorúmque concilii terror adhibetur. In illo conventu causa nostra discutietur: & tamen nos patronos modò non quærimus, quos tunc defensores habemus. Adsunt defensores nostri sancti Martyres, rogari volunt, atque, ùt ita dixerim, quærunt ut quærantur. Hos ergò auditores orationis vestræ quærite, hos protectores vestri reatus invenite: quia ne punire peccatores debeat, rogari vult & ipse, qui judicat. Unde & tam longo tempore comminatur iram, & tamen misericorditer expectat. Sic autem nos misericordia ejus refoveat, ut nullo modo negligentes reddat: sic privata nostra perturbent, ut mens in desperationem non proruat: quia etsi præsumentes metuimus, & metuentes speramus, æternum regnum citiùs adepturi sumus per eum, qui vivit & regnat in sæcula sæculorum.

℟. Tamquam aurum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 6. c

IN illo tempore: Descendens JEsus de monte, stetit in loco campestri, & turba discipulorum ejus, & multitudo copiosa plebis ab omni Judæa, & Jerusalem, & maritima, & Tyri, & Sidonis. Et reliqua.

De Homilia S. Bernardi Abb.

In festo omnium Sanctorum.

LEgimus in Evangelio hodie, quoniam videns turbas JEsus, ascendit in montem. Prædicantem enim Dominum de civitatibus & castellis populi sequebantur: quorum salvabat animas, sanabat & corpora, & adhærebant ei, affatu pariter & aspectu illius delectati: cujus nimirum vox suavis, & facies decora, sicut scriptum est: Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis. Talis est, quem nos sequimur, cui adhæremus, totus desiderabilis, in quem non solùm populi, sed & ipsi quoque Angeli sancti desiderant prospicere.

℞. Propter testamentum.

Lectio viii.

QUid vobis suavius apponemus? Nimirum hæ sunt deliciæ Angelorum. Gustate proinde & videte, quoniam suavis est Dominus. Et huic suavitati, huic sapori, huic sapientiæ, quæ trahitur de occultis, omne quod desideratur, non valet comparari. Quid enim miraris in sole splendorem, in flore pulchritudinem, in pane saporem, in terra fæcunditatem? Sed à Deo hæc universa dona sunt: nec dubium, quin multo ampliùs reservaverit sibi, quàm dederit creaturis. ℞. Sancti mei.

Nona Lectio dicitur de Homilia Dominicæ occurrentis.

DIE VI. OCTOBRIS.

In Translatione sancti Æschili Episcopi & Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter ea quæ sequuntur.

Hymnus:

JAm dies adest celebris,
Nova resultant cantica:
Quia fugatis tenebris,
Regnat fides Catholica.
Gaude parens Britannia
De tantæ prolis munere:
Exulta magis Suecia
De novo lucis sidere.
Æschilus signis emicat,
Ritus confutans gentium,
Christum auctorem prædicat
Et Salvatorem omnium,
Verbis, exemplis claruit,
Saluti studens omnium,
Tandem mortem sustinuit,
Migrans felix ad gaudium.
Tibi sit laus & gloria,
Corona triumphantium:
Nos Æschili prece pia
Duc ad cœli palatium.
Amen.

℣. Gloria & honore coronâsti eum Domine.

℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ad Magnificat, Antiph.

Æschile flos Præsulum, pater pietatis, Clericorum speculum, doctor veritatis, tuæ replet sæculum fama sanctitatis;

tatis: junge tuum populum civibus beatis.

Oratio.

DEus, qui beatum Æschilum Pontificem tuum pro fidei dilatatione, martyrium subire voluisti: præsta, quæsumus, ut omnes, qui ejus implorant auxilium, petitionis suæ salutarem consequantur effectum. Per Dominum.

Ad Matutinum. Hymnus.

ÆSchili pro victoria
Gaude Mater Ecclesia,
Christi suffulta gratia
Devota fac tripudia.
Pius, devotus, humilis,
Vivendi formam præbuit;
In lege Dei oculis,
Verbis, exemplis claruit.
In fide luxit omnibus
Per signa, per prodigia;
Mundum calcans sub pedibus
Manum misit ad fortia.
Mors corporis contemnitur,
Dum Christi mors attenditur:
Vincit ergo dum vincitur;
Magis vincit cùm moritur.
Tibi sit laus & gloria,
Corona triumphantium;
Nos Æschili prece pia
Duc ad cœli palatium.
Amen.

In primo Nocturno, Lectiones de Script. occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone sancti Ambrosii Episcopi.

Pars Autum.

In natali SS. Mart. Nazarii & Celsi.

Lectio iv.

LIcèt hic tantus Christi testis, Vexionensium peculiaris putetur privilegio sepulchri, sed omnium est communione suffragii. Neque enim istius urbis charitas proflua, & fidei avara, tantum huic Martyri derogaverit, dum sibi arrogat, ut solùm erga mœnia sua patrocinii illius beneficia affutura esse crediderit. Non clauditur locis, quod diffunditur meritis. Invocâsti ubique Martyrem, ubique te exaudit ille, qui honoratur in Martyre. Moderante itaque eo qui pensat vota tua, & dispensat munera sua, in tantum vicina præsentia efficacis præbebitur advocati, in quantum fuerit fides devota suscepti. Oratio enim, quæ castitatis, justitiæ, eleemosynarum operibus adjuvatur, excedit mundum, penetrat paradisum, evolat usque ad ipsum summæ Majestatis, Angelo conferente conspectum. ℟. Honestum fecit.

Lectio v.

QUæ cum ita sint, honoremus beatos Martyres, principes fidei, intercessores mundi, præcones Regni, cohæredes Dei. Quòd si dicas mihi: Quid honoras in carne jam resoluta atque con-

sumpta, de qua jam nulla Deo cura est? Et ubi est illud, charissimi, quod ipsa Veritas loquitur per Prophetam? Pretiosa, inquit, in conspectu Domini mors Sanctorum ejus. Et iterum: Mihi autem valde honorificati sunt amici tui, Deus. Honorare debemus servos Dei, quantò magis amicos Dei? de quibus alio loco dicitur: Dominus, inquit, custodit omnia ossa eorum, & unum ex his non conteretur.

℟. Desiderium animæ.

Lectio vi.

HOnoro igitur in carne Martyris exceptas pro Christi nomine cicatrices: honoro viventis memoriam in perennitate virtutis: honoro in cineribus semina æternitatis: honoro corpus, quod mihi Dominum meum ostendit diligere, quod me propter Dominum mortem docuit non timere. Cur autem non honorent corpus illud fideles, quod reverentur & dæmones? quod & afflixerunt in supplicio, sed glorificant in sepulchro? Honoro itaque corpus, quod Christus honoravit in gladio, quod cum Christo regnabit in cœlo.

℟. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundùm Joannem.

Lectio vii. *Cap.* 10. *b*

IN illo tempore: Dixit JEsus Pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 17.

AD messem multam operarii pauci sunt, quod sine gravi mœrore loqui non possumus. Quia etsi sunt, qui bona audiunt, desunt tamen qui dicant. Ecce mundus sacerdotibus plenus est, sed tamen in messe Dei rarus valde invenitur operator: quia officium quidem sacerdotale suscipimus, sed opus officii non implemus. Fructus quippe sanctæ Ecclesiæ in stipendio quotidiano percipimus, sed tamen pro æterna Ecclesia minimè in prædicatione laboramus.

℟. Gaude felix Suecia, lauda Salvatorem, quia de Britannia tibi dat pastorem. * Qui vas plenum gratia Christi dat odorem.

℣. Erranti tibi sit divinum dux in amorem. Qui vas.

Lectio viii.

PEnsemus ergo, cujus damnationis sit, sine labore hìc percipere mercedem laboris. Pensemus, cujus sit apud Deum criminis, peccatorum pretium manducare, & nihil contra peccata prædicando agere. Pensemus ergo:

ergo: qui umquam per linguam nostram conversi? qui de perverso suo opere, nostra increpatione correpti, pœnitentiam egerunt? quis luxuriam ex nostra eruditione deseruit? quis avaritiam, quis superbiam declinavit? Pensemus, quod lucrum Deo facimus nos, qui accepto talento, ab eo ad negotium missi sumus Etenim dicit: Negotiamini, dum venio.

℟. Transit ab exilio mundi rubicatus, in cœli rosario dignè transplantatus. * Bino pollens præmio gaudet laureatus.

℣. Qui gregis sui ante Deum excuset reatus. Bino pollens. Gloria Patri. Bino.

Lectio ix

ECce jam venit, ecce de nostro negotio lucrum requirit. Quale ei animarum lucrum de nostra negotiatione monstrabimus? Quot ejus conspectui animarum manipulos de prædicationis nostræ segete illaturi sumus? Ponamus ante oculos nostros illum tantæ districtionis diem, quo judex veniet, & rationem cum servis suis, quibus talenta credidit, ponet. Ecce in majestate terribili inter Angelorum choros videbitur. In illo tanto examine electorum omnium & reproborum multitudo deducetur, & unusquisque, quid sit operatus, ostendetur. Te Deum laudamus.

Ad Laudes. Hymnus.

SUmmi præcepta Domini
Contempserunt malevoli,
Et necem suo Præsuli
Paraverunt increduli.
Percussus est lapidibus
Æschilus, sicut Stephanus,
Et sic pro occisoribus
Deum orat humillimus.
Indulge, ait, miseris,
Pater, dimitte vitia,
Christe emunda crimina
Collata indulgentia.
Dei Martyr egregie,
Pro nobis Deum postula,
Ut hunc queamus colere
In sempiterna sæcula.
Amen.

V. Justus ut palma florebit.
R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Benedictus, Antiph.

O Præsul mitissime, patris lucerna, lux errantis animæ, devios guberna, ductor gregis optimæ, nos duc ad superna, ubi pascet intime gregem lux æterna.

Oratio.

Deus, qui beatum Æschilum 57

In ii. Vesp. Ad Magnificat. Antiphona.

Vale pater patriæ, fidei zelator, turpis idololatriæ felix triumphator, nobilis Ecclesiæ Doctor & fundator, tuæ sis familiæ jugis consolator.

DIE VII. OCTOBRIS.

In festo S. Birgittæ viduæ. Duplex.

Ad Vesperas, Antiph. Dum esset Rex. *cum reliquis de Communi non Virginum.*

Capitulum. Prov. 31. b

MUlierem fortem quis inveniet ? procul, & de ultimis finibus pretium ejus. Confidit in ea cor viri sui, & spoliis non indigebit.

Hymnus.

HOra consurgit aurea
Lux absque nube rutilat,
Regna gaudent ætherea,
Mundus applaudens jubilat.

Nam decor Regni Sueciæ,
Birgitta clari germinis,
Clara jam videt facie
Splendorem veri luminis.

Ex fructuosa vinea
Virga processit gracilis,
In ætate virginea
Pulchræ Rebeccæ similis.

Spicas virtutum colligit
Ruth post terga metentium,
Quarum se granis reficit
Intra terram viventium.

Amatrix innocentiæ
Castum ducens conjugium,
Cor dedit sapientiæ,
Vanum postponens gaudium.

JEsu nostra redemptio,
Fac nos in regnis cœlicis
Hujus Patronæ merito
Sanctorum frui gaudiis.
Amen.

V. Specie tua, & pulchritudine tua.
R. Intende, prosperè procede, & regna.

Ad Magnificat, Antiphona. Birgitta Christi famula, fidelis in officio, tu felix Anna vidua, templi vacans servitio, Rachel amore fervida, Jacob placens consortio, salus ægrotis placida, devotis consolatio, splendens justorum semita, mœstorum recreatio, fiat per tua merita grata nostra devotio; quæ reseras abscondita, nos offer lucis radio.

Oratio.

DOmine Deus noster, qui beatæ Birgittæ per Filium tuum unigenitum secreta cœlestia revelâsti : ipsius pia intercessione da nobis famulis tuis, in revelatione sempiternæ gloriæ tuæ gaudere lætantes. Per eumdem Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Parabolis Salomonis. Mulierem fortem. *ùt in Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectiones ùt in Breviario viii. Octobris.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundùm Matthæum

Lectio vii. Cap. 11. d

IN illo tempore : Respondens JEsus dixit : Confiteor tibi pater, Domine cœli &

& terræ, quia abscondisti hæc à sapientibus, & prudentibus, & revelâsti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi.

In idem Evangelium.

Cœlestium verborum arcana atque virtutes sapientibus absconduntur, & parvulis revelantur: parvulis malitia, non sensu, sapientibus verò stultitiæ suæ præsumptione, non prudentiæ causis. Factíque hujus æquitatem Dominus paternæ voluntatis judicio confirmat, ut qui dedignantur parvuli in Deo: fieri, stulti deinceps in sapientia sua fiant.

℟. O facies Moysaica, solis coruscans radiis, sanctitate magnifica, magnis clarens prodigiis. * In requie pacifica sponsi fruens encæniis. ℣. O fæmina mirifica, continuis lætificas servos tuos præsidiis. In requie.

Lectio viii.

Ac ne quid in illo minus, quàm quod in Deo, æstimaretur: omnia sibi à Patre ait tradita esse, solíque se Patri cognitum, Patrémque soli sibi notum, vel cui ipse revelare voluisset, revelaturus ei, à quo, ut revelare velit, oretur. Qua revelatione tandem utriusque in mutua cognitione esse substantiam docet; cùm qui Filium cognosceret, Patrem quoque cogniturus esset in Filio; quia omnia à Patre ei sint tradita. Tradita autem non alia sunt, quàm quæ in Filio soli nota sunt Patri: nota verò Filio soli esse quæ Patris sunt. Atque ita in hoc mutuæ cognitionis secreto intelligitur non aliud in Filio, quàm quod in Patre ignorabile sit, extitisse.

℟. O canalem mundissimum, per quem de cœli cardine fluit, ut ros, eloquium ignitum sancto flumine. * Mentes inflammans hominum interiori lumine.

V. Ora Birgitta Dominum, ut nos post vitæ terminum, cœlorum locet agmine. Mentes. Gloria Patri. Mentes.

Lectio ix.

Legis deinde difficultatibus laborantes, & peccatis sæculi oneratos, ad se advocat, dempturúmque se laborem onúsque promittit, si modò ejus jugum tollant, mandatorum scilicet suorum præcepta suscipiant, eúmque sacramento crucis adeant; quia corde humilis & mitis sit, & in his animabus suis requiem inveniant, jugi suavis, & levis oneris blandimenta proponens; ut credentibus ejus boni scientiam præstet, quod solus ipse novit in Patre. Et quid jugo ipsius suavius? quid onere levius? Probabilem fieri scelere

lere abstinere, bonum velle, malum nolle, amare omnes, odisse nullum, æterna consequi, præsentibus non capi, nolle inferre alteri, quod ipsi sibi perpeti sit molestum. Te Deum laudamus.

AD LAUDES.

Hymnus.

Cœli perornat gaudia,
Causam præstat lætitiæ
Birgitta rosa fulgida,
Pax & decus Ostgothiæ.
Beata pauper spiritu
Palmas extendens pauperi,
Læto vultus intuitu
Manum porrexit inopi.
Soluto matrimonio
Postquam vir mundo moritur,
Devoto cordis osculo
Christum sponsum amplectitur.
Sponsus dilectam suscitat,
Veni, vocans, ad Libanum:
Surgit amica, properat,
Regalem petens thalamum.
Montes petit aromatum
Hæc affluens deliciis,
Donis plena charismatum
Vitam servat à vitiis.
JEsu nostra redemptio,
Fac nos in Regnis cœlicis
Hujus Patronæ merito
Sanctorum frui gaudiis.
Amen.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis.
R. Propterea benedixit te Deus in æternum.

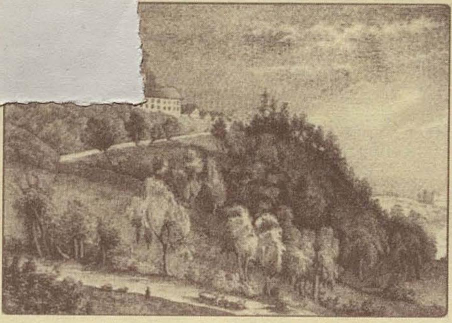
Ad Benedictus, Antiph.

Corona sponsa prædita, præsentata per Virginem, plebem devotam visita, tuam rege progeniem, umbram mortis illumina, noctis aufer caliginem, pedes nostros justifica in pacis pulchritudinem.

In ii. Vesperis, ad Magnificat. Antiphona.

Vale suavis musica, demulcens aures Principum: tu Gedeonis buccina, castra deterrens hostium: tu dulcis tympanistria, corda movens fidelium, converte mater inclyta luctum nostrum in gaudium.

F I N I S.

5 5 5

5670

7777